

JMÉNEM REPUBLIKY

vydával po předchozí dohodě se s níže jmenovanými studenty *Rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií* bez adekvátního důvodu, případně z důvodu oprávněného, avšak v přemrštěné výši, když již v době vydání rozhodnutí byl srozuměn s tím, že navýšenou, v některých případech celou přiznanou částku, si nechá od příslušného studenta vyplatit v hotovosti, na vlastní bankovní účet nebo na bankovní účet jiné osoby, případně jiné osobě jako odměnu za provedené služby objednané výhradně na základě jeho vlastního rozhodnutí mimo standardní pravidla stanovená pro nakládání s majetkem univerzity, zda si finanční částky, které byly jednotlivým studentům vypláceny na účet, tyto z části ponechají či s nimi naloží jím předem stanoveným způsobem, určoval sám či v konsensu s daným studentem, z finančními prostředky, které tak získal v hotovosti nebo zasláním na bankovní účty, pak následně nakládal bez vědomí ZČU, bez

jakékoli účetní evidence a výhradně na základě vlastního uvážení, to vše v hrubém rozporu se svými povinnostmi a oprávněnými zájmy svého zaměstnavatele, a to konkrétně

- 1) dne 27. 2. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 030685/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 16.000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 2) dne 8. 4. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 009375/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 7.000 Kč, ze které si částku 6.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit v hotovosti dne 15. 4. 2019,
- 3) dne 8. 4. 2019 přiznal studentce FZS [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 009375/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 14.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 4) dne 26. 4. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011181/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 10.500 Kč, ze které si částku 8.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 13. 5. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 5) dne 26. 4. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011181/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 18.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 6) dne 26. 4. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011181/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 10.500 Kč, ze které si částku 7.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 13. 5. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 7) dne 6. 6. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 014429/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 20.000 Kč, ze které si částku 11.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 14. 6. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 8) dne 6. 6. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 014429/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 18.500 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 9) dne 6. 6. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 014429/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 13.000 Kč, ze které si částku 9.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 17. 6. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 10) dne 28. 6. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 016901/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 18.500 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

- 11) dne 28. 6. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 016901/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 13.000 Kč, ze které si částku 9.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 17. 7. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 12) dne 1. 8. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 019546/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 20.000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 13) dne 1. 8. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 019546/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 12.000 Kč, ze které si částku 10.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 16. 8. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 14) dne 29. 8. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 021156/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 24.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 15) dne 30. 9. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 023934/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 18.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 16) dne 30. 9. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 023934/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 11.000 Kč, ze které si částku 10.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 30. 10. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 17) dne 5. 11. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU 017342/2019 mimořádné stipendium za účast na některých akcích Den s IZS, První pomoc Klatovy a za propagaci Fakulty zdravotnických studií ve výši 15.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 18) dne 5. 11. 2019 přiznal studentce filozofické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/026429/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 14.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 11. 11. 2019 a dne 19. 11. 2019 byla z této přijaté platby částka ve výši 13.000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 19) dne 5. 11. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU 017350/2019 mimořádné stipendium ve výši 13.000 Kč, ze které si částku 12.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 22. 11. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 20) dne 19. 11. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU/FZS/11/2019 mimořádné stipendium za práci pro FZS – kurzy první pomoci aj. ve výši 12.000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 21) dne 19. 11. 2019 přiznal studentce filozofické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 027480/2019 mimořádné stipendium za práci pro Fakultu zdravotnických studií ve výši 15.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky

- dne 13. 12. 2019 a dne 19. 12. 2019 byla z této přijaté platby částka ve výši 13.000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 22) dne 19. 11. 2019 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU 017655/2019 mimořádné stipendium ve výši 10.000 Kč, ze které si částku 8.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 18. 12. 2019 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 23) dne 15. 12. 2019 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU/FZS/12/2019 mimořádné stipendium za práci pro FZS – kurzy první pomoci aj. ve výši 8.000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,
- 24) dne 15. 12. 2019 přiznal studentce filozofické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 029397/2019 mimořádné stipendium za práce pro FZS, spolupráce s FST a pomoc při občerstvení ve výši 13.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 18. 12. 2019 a dne 20. 12. 2019 byla z této přijaté platby částka ve výši 12.000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [REDACTED], č.ú. [REDACTED],
- 25) dne 3. 2. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 017213/2020 mimořádné stipendium za práci pro FZS a kurzy ve výši 15.000 Kč, ze které si částku 3.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit nejméně dne 12. 2. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 26) dne 27. 2. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/001238/2020 mimořádné stipendium za akce studentské komory ve výši 28.000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [REDACTED], vydává je za účet ZČU, dne 17. 3. 2020 vyplatit částku 25.000 Kč,
- 27) dne 27. 2. 2020 přiznal studentce filozofické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 029397/2019 mimořádné stipendium na základě práce pro FZS spolupráce FST ve výši 9.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 9. 3. 2020 a dne 12. 3. 2020 byla z této přijaté platby částka ve výši 8.000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 28) dne 27. 2. 2020 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU 001225/2020 mimořádné stipendium ve výši 14.000 Kč, ze které si částku 13.000 Kč nechal jmenovaným studentem vyplatit dne 11. 3. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 29) dne 2. 3. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 001216/2020 mimořádné stipendium na základě práce pro FZS – kurzy první pomoci aj. ve výši 9.000 Kč, ze které si částku 8.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 12. 3. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 30) dne 24. 3. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011972/2020 mimořádné stipendium na základě práce pro FZS ve výši 5.000 Kč, ze které si částku 4.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 16. 4. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 31) dne 28. 3. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 029396/2020 mimořádné stipendium za akce studentské komory ve výši 30.000 Kč, ze které si nechal vyplatit jmenovanou studentkou převážnou část v hotovosti,

- 32) dne 29. 4. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011972/2020 mimořádné stipendium na základě práce pro FZS ve výši 5.000 Kč, ze které si částku 4.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 15. 5. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 33) dne 28. 5. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011971/2020 mimořádné stipendium na základě spolupráce SK s FZS v rámci jednání s PS ve výši 13.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou nejméně převážnou část v hotovosti,
- 34) dne 28. 5. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 008721/2020 mimořádné stipendium na základě spolupráce se ZZSPK, práce pro FZS v rámci COVID 19 ve výši 10.000 Kč, ze které si částku 9.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 16. 6. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 35) dne 28. 5. 2020 přiznal studentce filozofické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011976/2020 mimořádné stipendium na základě práce pro FZS, spolupráce FST, masky COVID ve výši 9.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 10. 6. 2020 a dne 15. 6. 2020 byla z této přijaté platby částka ve výši 8.000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [REDACTED], č.ú. [REDACTED],
- 36) dne 29. 6. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 029396/2020 mimořádné stipendium na základě spolupráce SK s FZS v rámci COVID ve výši 12.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou nejméně převážnou část v hotovosti,
- 37) dne 30. 6. 2020 přiznal studentce filozofické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 011976/2020 mimořádné stipendium na základě práce pro FZS, spolupráce FST, štíty COVID ve výši 25.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studentky dne 10. 7. 2020 a dne 14. 7. 2020 byla z této přijaté platby částka ve výši 3.000 Kč studentkou převedena na bankovní účet [REDACTED], č.ú. [REDACTED],
- 38) dne 1. 7. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 008721/2020 mimořádné stipendium na základě spolupráce se ZZSPK, práce pro FZS v rámci COVID 19 ve výši 25.000 Kč, ze které si částku 24.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 14. 7. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 39) dne 23. 7. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 017213/2020 mimořádné stipendium na základě spolupráce na přípravném týdnu pro 1. ročníky a SK FZS ve výši 15.000 Kč, ze které si částku 13.000 Kč nechal jmenovanou studentkou vyplatit dne 11. 8. 2020 na vlastní bankovní účet č. [REDACTED],
- 40) dne 29. 9. 2020 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/018484/2020 mimořádné stipendium na základě spolupráce SK s FZS v rámci COVID ve výši 5.000 Kč, ze které částky si nechal vyplatit jmenovanou studentkou nejméně převážnou část v hotovosti,
- 41) dne 1. 2. 2021 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 002663/2021 mimořádné stipendium za natáčení a COVID ve výši 7.000 Kč,

- 42) dne 26. 2. 2021 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 002663/2021 mimořádné stipendium za natáčení a COVID ve výši 3.000 Kč,
- 43) dne 29. 4. 2021 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/002313/2021 mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry záchranářství, diagnostických oborů a veřejného zdravotnictví ve výši 20.000 Kč, kterou částku si od něj celou nechal přesně nezjištěného data vyplatit v hotovosti,
- 44) dne 29. 4. 2021 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/002315/2021 mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry záchranářství, diagnostických oborů a veřejného zdravotnictví ve výši 20.000 Kč, kterou částku si od něj celou nechal přesně nezjištěného data vyplatit v hotovosti,
- 45) dne 29. 4. 2021 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/002316/2021 mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry záchranářství, diagnostických oborů a veřejného zdravotnictví ve výši 15.000 Kč, ze které částku 13.500 Kč nechal jmenovanou studentkou převést na bankovní účet č. [REDACTED] (majitel účtu [REDACTED], nar. [REDACTED], uhrazeno dne 14. 5. 2021),
- 46) dne 1. 6. 2021 přiznal studentu FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/006088/2021 mimořádné stipendium za výpomoc na výuce Katedry záchranářství, diagnostických oborů a veřejného zdravotnictví ve výši 18.000 Kč, kterou částku si od něj celou nechal přesně nezjištěného data vyplatit v hotovosti,
- 47) dne 29. 10. 2021 přiznal studentu právnické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 026764/2021 mimořádné stipendium za výpomoc na Fakultě zdravotnických studií ve výši 9.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 12. 11. 2021 a dne 15. 11. 2021 byla z této přijaté platby částka ve výši 8.000 Kč studentem převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 48) dne 25. 11. 2021 přiznal studentu právnické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 026764/2021 mimořádné stipendium za organizaci a koordinaci 7. studentské vědecké konference Katedry ošetrovatelství a porodní asistence ve výši 15.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 15. 12. 2021 a dne 16. 12. 2021 byla z této přijaté platby částka ve výši 14.000 Kč studentem převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 49) dne 31. 1. 2022 přiznal studentu právnické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/001494/2022 mimořádné stipendium za výpomoc a přepis výzkumu ve výši 17.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 9. 2. 2022 a dne 10. 2. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 16.000 Kč studentem převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 50) dne 28. 2. 2022 přiznal studentu právnické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 005070/2022 mimořádné stipendium za výpomoc studentům ve výši 11.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 14. 3. 2022 a dne 17. 3. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 10.000 Kč studentem převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 51) dne 30. 3. 2022 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/002992/2022 mimořádné stipendium za spolupráci činnost SK praní prádla pro učebnu studijního programu Fyzioterapie ve výši 10.000 Kč, ze které částky

si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [REDACTED] dne 19. 4. 2022 vyplatit částku 7.000 Kč,

- 52) dne 30. 3. 2022 přiznal studentu právnické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/002990/2022 mimořádné stipendium za výpomoc FZS, právní otázky ve výši 11.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 12. 4. 2022 a dne 13. 4. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 10.000 Kč studentem převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED]
- 53) dne 27. 4. 2022 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/005769/2022 mimořádné stipendium za činnost SK praní ve výši 6.000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [REDACTED] dne 12. 5. 2022 vyplatit částku 3.000 Kč,
- 54) dne 30. 5. 2022 přiznal studentu právnické fakulty ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. ZCU 014435/2022 mimořádné stipendium za výpomoc FZS – právní otázky ve výši 16.000 Kč, částka byla doručena na bankovní účet studenta dne 13. 6. 2022 a dne 14. 6. 2022 byla z této přijaté platby částka ve výši 15.000 Kč studentem převedena na bankovní účet [REDACTED], č. ú. [REDACTED],
- 55) dne 28. 6. 2022 přiznal studentce FZS ZČU [REDACTED], nar. [REDACTED], rozhodnutím č.j. SA ZCU/014938/2022 mimořádné stipendium za činnost SK + praní ve výši 14.000 Kč, ze které částky si nechal jmenovanou studentkou na vlastní bankovní účet č. [REDACTED] dne 21. 7. 2022 vyplatit částku 10.000 Kč,

čímž poškozené Západočeské univerzitě v Plzni, IČO: 49777513, způsobil přiznáním a výplatou uvedených mimořádných stipendií v rozporu s jeho povinnostmi škodu v souhrnné výši 765.000 Kč,

tedy

jednáním pod body 1) – 55)

porušil podle zákona mu uloženou a smluvně převzatou povinnost opatrovat cizí majetek a takový čin spáchal jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného,

čímž spáchal

jednáním pod body 1) – 55)

pokračující přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 220 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 k trestu odnětí svobody v trvání **jednoho (1) roku**.

Podle § 82 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v **trvání tří (3) roků**.

Podle § 67 odst. 1, odst. 2 písm. a) ve spojení s § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 k peněžitému trestu ve výši **150 (sto padesát) denních dávek**, když výše jednotlivé denní sazby činí **1.000 Kč (jeden tisíc korun českých)**, celkem tedy **150.000 Kč (sto padesát tisíc korun českých)**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru se samostatnou pravomocí nakládat s majetkem pocházejícím v veřejných zdrojů, a to na dobu **tří (3) roků**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Západočeské univerzitě v Plzni, IČ: 49777513, se sídlem v Plzni, Univerzitní 2732/8, na náhradu škody částku **765.000 Kč**.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení bylo dostatečně přesvědčivě objasněno, že skutek popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku se stal, spáchal ho obžalovaný [REDAKCE] a naplnil tak svým jednáním všechny zákonné znaky přechinu porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Protiprávního jednání se obžalovaný dopustil celkem 55 dílčími útoky, které vykazovaly prakticky shodný způsob spáchání, předmětem útoku byl vždy majetek poškozené ZČU, tj. její finanční prostředky. Útoky pak byly spojeny i úzkou časovou souvislostí, když je obžalovaný páchal sice po dobu více než dvou roků, ale postupně v relativně malých časových odstupech. Dohromady je tak celé jednání obžalovaného možno považovat za jeden pokračující trestný čin ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Díky tomu pak bylo možné škody způsobenou v rámci jednotlivých dílčích útocích počítat.

2. Obžalovaný byl od 1. 2. 2019 pověřen vedením FZS, od 28. 3. 2019 se pak stal jejím plnohodnotným děkanem. Mezi jeho základní povinnosti, které vyplývaly jednak z příslušných ustanovení zákoníku práce, jímž byl nepochybně vázán, tak i na základě obecných principů, které jsou spojovány s manažerskou činností související s nakládáním s cizími (svěřenými) majetkovými hodnotami. Obžalovanému byly některé tyto povinnosti zdůrazněny i písemnou formou v rámci jeho jmenování děkanem na konci března 2019. Obžalovaný se přesto rozhodl využít svých poměrně nezvykle neformálních vztahů s některými studenty a v jejich prospěch přiznával mimořádná stipendia, o kterých strany dopředu věděly, že jsou oproti standardu nezvykle vysoká či dokonce čtená a nejméně část z takto vyplacených finančních prostředků bude studenty „vrácena“ obžalovanému. Ten tak ve své podstatě vytvářel jakýsi černý fond, s nímž pak mohl nekontrolovaně nakládat na základě svého výhradního rozhodnutí. To vše bez vědomí, natož pak souhlasu ZČU.

3. Soud proto tvrdí, že obžalovaný v rozporu se svými povinnostmi, a to zcela záměrně a vědomě vydával rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií relativně malému okruhu studentů jím vedené FZS, ale v několika případech i osobám, které s fakultou nebyly přímo spojené, ačkoli věděl, že přiznaná stipendia nejsou odpovídající. V některých případech je zjevné, že byla vyměřena zcela v rozporu s realitou, když adresát následně všechny inkasované finanční prostředky vyplatil obžalovanému zpět, ať již v hotovosti nebo bankovním převodem. Zde je nepochybné, že jediným účelem bylo vyvést finanční prostředky mimo kontrolu FZS a ZČU. V některých případech si pak adresáti ponechali část z obdržovaných finančních prostředků, nutno podotknout, že vzhledem k celkové výši přiznaného stipendia vždy výrazně malou. Zbylou část pak opět předali obžalovanému v hotovosti či převedli na jím určený bankovní účet. Zde je velmi problematické určit, zda část, kterou si adresát ponechal by mohla odpovídat výši mimořádného

stipendia, které by mu mohlo být jiným způsobem legálně vyplaceno např. za studijní výsledky či reprezentaci fakulty zcela oprávněně, nebo zda se jednalo o jakousi odměnu za spolupráci na pokoutném vyvádění finančních prostředků, které ze své podstaty muselo od samého počátku vzbuzovat i u příjemců stipendií výrazné pochybnosti o oprávněnosti a legalitě. Pro soud však bylo zásadní, že obžalovaný pro možnost realizace takových finančních transakcí vědomě vydával rozhodnutí, o nichž předem věděl, že neodpovídají realitě, jsou ve své podstatě fiktivní a lživá. Rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií je přitom správním aktem. Pokud obžalovaný jeho obsah vytvářel záměrně v rozporu s realitou, a to dokonce právě s vědomím adresátů, není nakonec rozhodné, zda z takto přiznaných stipendií si adresáti cokoli ponechali či nikoli, protože samotná rozhodnutí je nutné považovat ve své podstatě nezákonná a tedy formálně neplatná a na jejich podkladě neměla být vyplacena z prostředků FZS ani jedna koruna.

4. V okamžiku, kdy peníze odešly z účtu FZS a současně v okamžiku jejich připsání na účet adresáta, byl čin dokonán. Vždy se jednalo o peníze fakticky vyvedené z majetku ZČU (FZS), zcela mimo jakoukoli účetní evidenci a kontrolu, kdy s nimi obžalovaný nakládal již zcela podle vlastního uvážení. Obhajobu obžalovaného, že z finančních prostředků hradil služby a nákup zboží ve prospěch FZS, soud považuje za nevěrohodnou a nijak objektivně nedoloženou, ale zejména za zcela bezpředmětnou. I kdyby z takto nezákonně nabytých prostředků zakoupil věc v jakékoli hodnotě a nechal by ji k užívání studentům či zaměstnancům ZČU či FZS, nic to nemění na tom, že by se jednalo o pořízení věci mimo účetní evidenci, v rozporu s vnitřními předpisy univerzity, a to jen na základě vlastního soukromého rozhodnutí. Nic by se neměnilo ani na tom, že by tato věc nepřešla do majetku univerzity.

5. Obžalovaný se v rámci přípravného řízení k věci nevyjadřoval, když využil svého práva a výpověď ke skutku samotnému odepřel. V rámci hlavního líčení se pak vyjadřoval velmi obsáhle, a to spontánně, na základě položených otázek, ale i k některým konstatovaným důkazům. Ve své podstatě lze ale stručně shrnout, že obžalovaný svoji vinu popíral. Potvrzoval objektivní skutečnosti, a to jeho působení ve funkci děkana, vydání příslušných rozhodnutí o mimořádných stipendiích, stejně jako zpětné přijetí drtivé většiny finančních prostředků od studentů, ať již v hotovosti nebo na jím označené bankovní účty. Kategoricky však popíral, že by si finanční prostředky ponechával pro svoji vlastní potřebu, případně že by z nich hradil jiné, s fakultou nesouvisející náklady. Poměrně podrobně popisoval, že z takto získaných prostředků pořizoval zařízení sloužící tlumočnickům působících na akcích univerzity, dovybavení simulátoru sanitního vozu, pomůcky používané při výcviku zdravotnických záchranářů, zařízení kanceláří FZS (závěsy apod.), výmalbu své kanceláře, dodatečné opravy prostor k suterénu fakultní budovy, občerstvení na akcích pořádaných fakultou či příspěvky studentům účastnícím se dobrovolného, fakultou přímo neorganizovaného soustředění zaměřeného na výcvik zdravotnických záchranářů atd. Vždy tak činil bez jakéhokoli oficiálního oprávnění či přímého zmocnění, výhradně na základě vlastního rozhodnutí, zcela mimo organizační strukturu ZČU a FZS a bez jakýchkoli účetních dokladů. Vysvětloval to tím, že hospodaření ZČU bylo velmi rigidní, pomalé a neefektivní, neumožňující provádění rychlých plateb a realizaci nezbytných zakázek v krátkých termínech. Proto se rozhodl v rámci efektivity a rychlosti objednávat některé věci a služby pro fakultu osobně a osobně je hradit z prostředků získaných právě z mimořádných stipendií. Touto formou proto hradil např. občerstvení na setkání studentů, protože mu to neumožňovala pravidla finančního hospodaření stanovená ZČU, dále např. nutné dokončení víceprací při rekonstrukci prostor ve vlastnictví ZČU a užívané FZS a další. Současně upozorňoval, že vyplácení neoprávněných mimořádných stipendií bylo běžné i na ostatních fakultách a své počínání tak nepovažoval za nijak vybočující z tehdy praktikovaných standardů.

6. Před vlastní rozboru důkazní situace a z toho vyvozovaného skutkového stavu, soud předesílá, že na základě návrhu obžalovaného ve snaze maximálně umožnit realizaci jeho práva na obhajobu, zajistil důkaz v podobě auditních zpráv (č.l. 998-1039), které jsou výstupem z vnitřních auditů, které v roce 2023 - 2024 probíhaly na několika fakultách ZČU se zaměřením mimo jiné na rozhodování o mimořádných stipendiích. Soud uznává, že zjištění z toho plynoucí je

možné považovat za velmi závažná. Ačkoli se kontrolovala jen část vyplacených stipendií v rámci náhodně vybraných vzorků, navíc v relativně omezeném časovém úseku, bylo zjištěno, že prakticky žádná z kontrolovaných fakult nedodržovala interní závazná interní pravidla. Namátkou šlo o vyplacení stipendií bez jakékoli rozhodnutí, někdy o jeho přiznání sice formální rozhodnutí existovalo, avšak bez odůvodnění, podpisů příkazců či dalších vyžadovaných náležitostí, případně chyběly podklady pro takové rozhodnutí, stipendia byla někdy vyplácena zaměstnancům fakult, v některých případech byla mimořádná stipendia vyplácena určitým osobám ve statisícové výši apod. Lze se tak domnívat, že skutečně i v řadě jiných případů, a to i na jiných fakultách, nebyly dodržovány minimálně vnitřní předpisy ZČU upravující přidělování stipendií a nelze ani vyloučit, že při tom docházelo k porušování nejen nikoli předpisů interních, ale i k porušování obecně závazných předpisů, včetně norem trestního práva. Není však úkolem soudu a cílem tohoto trestního řízení objasňovat tyto záležitosti, potvrzovat či vyvracet naznačená podezření, případně ztotožňovat osoby podílející se na nakládání s veřejnými prostředky a řešit míru jejich případné odpovědnosti. I kdyby se prokázalo, že nelegální nakládání s finančními prostředky pocházejícími ze stipendijních fondů bylo běžné i na jiných fakultách, nemělo by to v konečném důsledku jakýkoli význam pro hodnocení skutku, jenž obžaloba připisovala obžalovanému a dovozovala z něj jeho trestní odpovědnost. Z protiprávní jednání jiné osoby v obdobném případě nelze dovozovat legitimnost a legálnost jednání vlastního. Pokud měl obžalovaný pochybnosti o tom, že kdokoli nakládá s cizími prostředky v rozporu se stanoveným účelem či způsobem vybočujícím z normy, jak v rámci své obhajoby naznačoval, měl na takové pochybnosti upozornit a nikoli takového pochybné jednání převzít a sám ho poté praktikovat. Soud proto souhrnem uzavírá, že přes vědomí závažných zjištění plynoucích z výsledků vnitřního auditu, soud k nim nepřihlížel jako k podstatné okolnosti, jež by mohla ovlivňovat rozhodnutí o stíhaném skutku.

7. Vina obžalovaného byla prokázána jednak z části výpovědi samotného obžalovaného, který nijak nezpochybňoval fakt, že příslušná rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií autorizoval, stejně jako to, že na jejich základě byly poté provedeny jejich bezhotovostní výplaty a uznával také to, že byl vždy už na počátku srozuměn s tím, že je vyplácena částka, kterou má vždy nejméně z části dostat zpět a nakládat s ním podle vlastního uvážení. Výpověď podali i někteří zaměstnanci univerzity, kteří vysvětlovali především otázky týkající se běžného chodu fakulty, jejího hospodaření, rozdělení kompetencí apod. Vedle toho byli v pozici svědků vyslechnuti všichni vyjmenovaní příjemci stipendií, kteří přijetí stipendií rovněž potvrzovali a dále se vyjadřovali i k okolnostem, jak s přijatými finančními prostředky dále nakládali. Vedle toho byla provedena celá řada listinných důkazů, ať již bankovních výpisů, které ve shodě s vyjádřením obžalovaného i svědků rovněž prokazovali jednak výplatu stipendií, výpisy z účtu některých svědků pak dále prokazovali i zpětnou výplatu těchto peněz, nikoli však na účet univerzity či fakulty, ale na účet obžalovaného, případně na další jím určený.

8. Předně se soud zabýval samotnou existencí pracovněprávního vztahu obžalovaného. Ten se ZČU uzavřel pracovní smlouvu dne 14. 7. 2009 na zkrácený pracovní úvazek na pozici referenta pro administrativní a správní práce (č.l. 77). Dne 24. 1. 2021 byl rektorem ZČU [REDAKCE] pověřen vedením FZS v období od 1. 2. 2019 do 27. 3. 2019 (č.l. 115). Dne 27. 3. 2019 pak rektor obžalovaného jmenoval děkanem FZS s účinností od 28. 3. 2019. Přílohou jmenovací listiny byl i písemný výčet dalších práv a povinností, mezi nimiž je v čl. 4 písm. d) výslovně zmíněno, že děkan má řádně hospodařit se svěřenými prostředky, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele. Dále je ve stejném článku pod písm. c) zmíněna povinnost dodržovat mimo jiné vnitřní předpisy a normy zaměstnavatele. (č.l. 77, 78). Je tedy zřejmé, že obžalovaný po celé prověřované období byl zaměstnancem ZČU a byla pro něj závazná nejen pravidla zmíněná v příloze jmenovací listiny, ale též vyplývající z běžných obecně závazných právních norem, a to včetně zákoníku práce. Toho si musel být obžalovaný jednoznačně vědom, o čemž svědčení mimo jiné dohoda o narovnání ze dne 7. 9. 2020 a smlouva o sjednané mzdě (č.l. 79-83). Zcela určitě tak musel dodržovat vnitřní předpis v podobě stipendijního řádu ZČU. V čl. 2 písm. a) tohoto dokumentu se pak vypočítává, v jakých případech lze mimořádné

stipendium přiznat. I pro laika je přitom zřejmé, že mimo přímo vyjmenované možnosti mimořádné stipendium přiznat a vyplátit nejde. Na druhou stranu je pravou, že podle čl. 4 stipendijního řádu mohl o přiznání mimořádného stipendia rozhodnout sám i bez návrhu odborného pracoviště či žádosti studenta. Lze tak shrnout, že obžalovaný měl pravomoc o mimořádných stipendiích rozhodovat sám, čehož využíval, nicméně v tomto ohledu žádnou povinnost neporušil. Současně je zřejmé, že z rozhodnutí o přiznaných stipendiích nelze zjistit, na základě kterého ustanovení stipendijního řádu rozhodoval. Rozhodnutí zmiňují ustanovení čl. 4 odst. 1 a 2 (např. čl. 126) či dokonce pouze čl. 4 bez další konkretizace (např. čl. 246). Nelze tedy zjistit, o jaké ustanovení a tedy i důvody svá rozhodnutí opíral. Zmínky v odůvodnění např. o práci pro FZS či spolupráci na projektu, bez další konkretizace soud považuje za nedostatečnou. Rozhodnutí lze těžko přezkoumat. Nejsou uváděny konkrétní specifikace druhu a rozsahu prací, přesné označení projektů apod. Už to naznačuje, že rozhodnutí byla zneužívána a jak bylo řečeno, zpětná kontrola nebyla prakticky možná. Přitom se dá dovodit, že formálně uváděné důvody by šly podřadit maximálně pod ustanovení čl. 4 písm. b) bod 1. a 6., tedy pod odměnu za tvůrčí výsledky přispívající k prohloubení znalosti či případy zvláštního zřetele hodné.

9. Podle soudu je však zcela zásadní, že se příslušná rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií musí odpovídat realitě, musí být skutečně rozhodnutím o odměně za splnění podmínek stanovených ve stipendijním řádu. Ve své podstatě má charakter rozhodnutí definovaného v § 9 a § 67 a násl. správního řádu. Už z podstaty věci, kdy zákon vyžaduje, aby rozhodnutí byla odůvodněna, pokud rozhodnutí v plném rozsahu účastníku řízení nevyhoví, a současně počítá s možným přezkumem po využití oprávněného prostředku, je zřejmé, že se předpokládá, že rozhodnutí zmiňuje skutečně relevantní pravdivé skutečnosti. Jak bude vysvětleno v dalších částech odůvodnění, to nebyl případ rozhodnutí zmíněných ve výrokové části tohoto rozsudku, neboť nejen obžalovaný, ale i studenti, jimž byli finanční prostředky na základě rozhodnutí, která si osobně převzali a neuplatňovali proti nim oprávněné prostředky, jsou od samého počátku věděli, že jsou ve své podstatě lživá. Nejde ani tak o skutečnost, zda pro fakultu vykonali nějakou nadstandardní práci, účastnili se studijních projektů apod., ale všichni zainteresovaní věděli, že výše stipendia je záměrně navýšena. V některých případech, kdy příjemci obžalovanému následně vypláceli celou vyplacenou finanční částku, pak museli být srozuměni dokonce s tím, že přiznání stipendia kryje jiný účel a není oprávněnou reakcí na okolnosti, které by jeho přiznání mohlo odůvodňovat. Soud tedy považuje všechna vyjmenovaná rozhodnutí fakticky za protizákonná a ve svém důsledku nemohou zakládat formálně deklarovaná práva a povinnosti.

10. Soud znovu zdůrazňuje, že bylo prokázáno, že příjemci o zpětné výplatě peněz věděli předem a po dohodě s obžalovaným ji realizovali. Soud proto musí konstatovat, že ačkoli většina z nich v rámci své svědecké výpovědi se snažila přesvědčit o tom, výplata vyšších stipendií, která následně z části nebo dokonce celá předávali v hotovosti či bezhotovostně převáděli na obžalovaným určený účet, u nich nevzbuzovala žádné pochybnosti apod., soud takovému tvrzení uvěřit nemůže. Jelikož všichni dotčení byli studenti či dokonce již úspěšnými absolventy vysokoškolského studia a lze tak předpokládat určitou míru inteligence, logického uvažování a obecného přehledu, pak takové tvrzení je možné považovat pouze za nepravděpodobné či méně věrohodné. Naopak vzbuzuje výrazné pochybnosti o tom, že v tomto ohledu nevypovídali pravdivě zcela záměrně. To se dá do značné míry pochopit tím, že mohli mít, třeba i zcela oprávněnou obavu z možného postihu, svoji roli mohl sehrát i nadstandardní vztah některých z nich k obžalovanému. Řada svědků si s obžalovaným již za dob studií tykala, obžalovaný pak s některými svědkyněmi udržoval i intimní vztah či se o jeho navázání pokoušel. Na druhou stranu svědkům soud uvěřil v tom, že peníze deklarované v rozhodnutích o mimořádných stipendiích přijali a poté z části nebo zcela vyplátili způsobem určeným obžalovanému, nikoli však zpět ZČU. V této části svědectví totiž odpovídala i dalším důkazům.

11. Největší podíl z vyplacených mimořádných stipendií obdržela v případech vyjmenovaných v rozsudku pod body 1), 3) 5), 8), 10), 12), 14), 15), 17), 20), 23), 25), 29), 30), 32), 34), 38) a 39) obdržela svědkyně [REDAKCE] Soud konstatoval všech 17 rozhodnutí o přiznání mimořádného

stipendia, stejně jako výpisy z bankovních účtů prokazující, že svědkyně peníze skutečně obdržela. Stejně informace obsahují i souhrnné zprávy o výplatě stipendií vypracované poškozenou ZČU. Ty by samy o sobě nepostačovaly jako objektivní podklad pro rozhodnutí, ale v podstatě jen sumarizují nesporné informace o výplatě. Svědkyně [REDAKCE] sama pak tyto skutečnosti rovněž doznávala. Uváděla, že za předchozího vedení jí bylo vypláceno pouze prospěchové stipendium ve výši 500 Kč a změna nastala až po nástupu obžalovaného do funkce. Nutno podotknout, že první mimořádné stipendium rozhodnutím ze dne 27. 2. 2019 bylo přiznáno a vyplaceno dokonce v době, kdy obžalovaný byl teprve necelý měsíc pověřen vedením fakulty, tj. ještě před jeho oficiálním jmenováním do funkce děkana. Svědkyně přiznala přijetí finančních prostředků v souhrnné výši převyšující 200.000 Kč. Jakou část si z toho ponechala nedokázala s ohledem na časový odstup přesně specifikovat, odhadovala to na přibližně 15.000 Kč. To dávala do spojitosti s tím, že v inkriminované době se spolupodílela na jednom projektu souvisejícího s výukou. Zprvu provedla zpětné dílčí platby na bankovní účty, které jí obžalovaný sdělil, později ale převážnou část předávala obžalovanému v hotovosti přímo na půdě fakulty. O penězích s obžalovaným komunikovala především prostřednictvím sociální sítě zprávami, u nichž bylo nastaveno automatické mazání. To přitom vycházelo z návrhu obžalovaného, což svědčí pro záměrné konspirativní chování ohledně vyplacených stipendií. Jejich spolupráce měla původ v tom, že se s obžalovaným znala již z doby předchozí, kdy tem měl s její kamarádkou, rovněž studentkou FZS, udržovat intimní poměr. [REDAKCE] pak hovořila o tom, že to byl sám obžalovaný, který ji oslovil a navrhl, zda by k jejím rukám mohl vyplatit mimořádné stipendium, které by pak použil na úhradu pracovníků rekonstruujících fakultu. Ona s tím souhlasila a později již neřešila, na jaké účelu je obžalovaný používá. Z výpovědi svědkyně jednoznačně plyne, že obžalovaný i svědkyně sama od samého počátku byli srozuměni s tím, že výplaty mimořádných stipendií jsou pouze fiktivní, peníze obžalovaný poté inkasuje zpět a používá je sám podle vlastního uvážení. Obžalovaný i svědkyně si byli vědomi toho, že rozhodnutí o přiznání jednotlivých dílčích stipendií nekorespondují se skutečností, uvádí nepravdivé informace o výši stipendia i jeho odůvodnění. Ačkoli se nepodařilo ze svědectví dovodit přesnou částku, kterou so svědkyně ponechala, je nepochybné, že se muselo jednat nepatrný zlomek z celkově vyplacených finančních prostředků. Pokud pak svědkyně uváděla, že neměla důvod o stipendii pochybovat, pokud obžalovaný byl oprávněn o nich rozhodovat, pohybovali se na akademické půdě, je to v jistém rozporu s další částí její výpovědi, kdy přiznávala, že jí takové transakce zvláštní připadaly, ale dál to neřešila. Současně naznačovala, že měla obavy z obžalovaného, který by jí v případě odmítnutí či oznámení mohl znepríjemnit studia z titulu svého postavení. To ale příliš neodpovídá tomu, že po dobu studií, podle vlastních slov, s obžalovaným udržovala kamarádský vztah, on sám ji neučil ani nezkoušel. To ale nemůže mít v konečném hodnocení vliv na již zmíněné, tedy že obžalovaný přiznával a nechával vyplácet svědkyni [REDAKCE] mimořádná stipendia v rozsahu, na který neměla zjevně oprávněný nárok a navíc dopředu s vědomím, že ta mu bude nejméně podstatnou část vracet, není rozhodné zda na účet či v hotovosti. Stejně tak na toto hodnocení nemůže mít vliv část výpovědi svědkyně [REDAKCE] že se celou záležitostí začala zabírat až poté, co se věci začala zabírat média a vedení univerzity.

12. Velmi obdobný mechanismus transakcí byl volen i u dalších svědků. Konkrétně svědek [REDAKCE] opět v souladu s příslušnými rozhodnutími obžalovaného a výpisy z bankovních účtů potvrzoval, že peníze z mimořádných stipendií převzal celkem ve třech případech (dílčí útoky 2, 4, 7). Celkem se tak jednalo o výplatu 26.000 Kč. Svědek vysvětlil, že to byl znovu obžalovaný, který celou záležitost inicioval, když mu nabídl výplatu navýšeného mimořádného stipendia s tím, že by mu bylo stejně přiznáno ve výši 1.000 Kč. Současně mu vysvětlil, že část peněz mu pak vrátí, aby mohl zařídit rekonstrukci kanceláře. Tak se také stalo, z prvního stipendia si 1.000 Kč ponechal, zbytek (6.000 Kč) pak obžalovanému vyplatil v hotovosti. Ve zbylých dvou případech již zpětné platby ve výši 8.000 a 7.000 Kč prováděl prostřednictvím bezhotovostního převodu, což potvrzuje výpis z bankovního účtu obžalovaného. I zde tak platí v podstatě veškeré závěry týkající se svědkyně [REDAKCE] ohledně povědomí obžalovaného i svědka [REDAKCE] o tom, že rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií neodpovídala skutečnosti, od samého počátku bylo mezi nimi sjednáno, že drtivá část peněz není určena pro svědka a naopak poté s nimi disponovat

výhradně obžalovaný. Soud si je vědom faktu, že obžalovaný i svědek zmiňovali, že část finanční prostředky zaslané na účet obžalovaného zahrnovaly i platbu za sako, které svědek ■■■ od obžalovaného koupil za 4.500 Kč. Nicméně pro posouzení věci je to zcela irelevantní. Oba věděli, že rozhodnutí jsou lživá a věděli tak, že museli být srozuměni s tím, že stipendia jsou vyplácena neoprávněně. Tím spíš, že svědek podle vlastních slov počítal vždy s mimořádným stipendiem ve výši maximálně 1.000 Kč. Jak už bylo v odůvodnění zdůrazněno, jak nakládali svědci či obžalovaní s finančními prostředky poté, co byly převedeny z účtu univerzity na účty fyzických osoby, tedy jejich vyvedení z dispozice univerzity, navíc bez jakékoli oprávnění, je bezpředmětné. V té chvíli se jednalo o svévolný akt po dokonání trestného činu. V zásadě je tak jedno, zda jednotlivý svědek vrátil obžalovanému vše, nebo větší či menší část, stejně tak z jakých osobních důvodů.

13. Stejně hodnocení by bylo možné vztáhnout i na výpověď svědka ■■■ který přiznal, že v rámci přiznaných mimořádných stipendií obdržel částku 60.000 – 70.000 Kč. Lze potvrdit na základě rozhodnutí o jejich přiznání a bankovních výpisů o jejich úhradě, že se skutečně jednalo dokonce o výplatu 95.000 Kč (jednání pod body 6, 9, 11, 13, 16, 19, 22, 28). Z výpovědi svědka dále plynulo, že si vždy nechal část odpovídající jeho stipendiu, zbytek zasílal zpět děkanovi na bankovní účet. Opět bankovními výpisy pak bylo ověřeno, že tyto „zpětné“ platby dosáhly souhrnné výše 78.000 Kč, svědkovi tak zůstalo 17.000 Kč. Z jeho výpovědi nebylo zřejmé, z jaké skutečnosti dovozoval oprávněnou část mimořádného stipendia, z celkového kontextu je možné dovodit, že tak muselo docházet na základě sdělení obžalovaného nebo na základě jejich konsensu. I zde platí, že svědek přiznal, že o tom, že rozhodnutí o stipendii nebudou odpovídat skutečnosti a že budou lživá, věděl ještě předtím, než byla vydána a obdržel peníze. Dohoda s obžalovaným proběhla ještě předtím. Také v tomto případě tedy platí, že se jednalo o vyvedení finančních prostředků mimo dispozici univerzity s využitím vědomě nepravdivých a tedy nezákonných rozhodnutí o přiznání mimořádného stipendia. Hodnocení svědka, že v dané době nepovažovala transakce za nijak zvláštní a věřil a dokonce dodnes věří, že peníze byly využity ve prospěch univerzity, není podstatné, když i zde platí předchozí závěr, že takové hodnocení ze strany svědků soud považuje za nepřesvědčivé a s vyšší mírou pravděpodobnosti za nepravdivé. Nebylo ani zřejmé, o co svůj předpoklad svědek opírá. Jestliže by tím měla být pouhá důvěra v obžalovaného, byl by to pouhý důkaz svědkovy naivity. Jen těžko lze spoléhat na člověka, který v relativně vysoké a zodpovědné funkci volí při správě cizího majetku zjevně pochybné postupy. I u tohoto svědka navíc platí, stejně jako u ■■■ ale i dalších, že s obžalovaným udržoval během studií nadstandardní vztah. Nejenže se znali blíže i z prostředí akademického senátu, jehož byl svědek ■■■ členem, ale navíc si tykali, potkávali se i zcela neformálně, např. „na pivu“. Lze tedy předpokládat, že svědek primárně nechtěl obžalovanému svojí výpovědí škodit, stejně tak evidentně nechtěl být spojován s tímto od samého počátku zjevně nesprávným procesem při nakládání s veřejnými prostředky.

14. Další studentkou, která inkasovala mimořádná stipendia a část z nich pak vracela přímo obžalovanému, byla ■■■ (nyní ■■■). Její specifická spočívá v tom, že sice byla v inkriminované době studentkou FZS, současně ale byla partnerkou obžalovaného, s nímž ale následně vztah ukončila a později navázala vztah s jiným vyučujícím z FZS, za kterého se provdala. Z jejího vyjádření vyplynulo, že to byla právě ona, kdo dal prvotní impuls k vyšetřování veškerého dění okolo výplaty stipendií, když na to upozornila jednoho novináře z regionální redakce. Článek pak vyšel dne 1. 2. 2023 (č.l. 59-63). Obžalovaný konečně naznačoval, že se tak jednalo o jeho cílenou dehonestaci právě současným manželem svědkyně, který sám měl zájem získat vedoucí funkci na FZS. Soud tento předpoklad obžalovanému nijak nevyvrací, je docela dobře možné, že za prvotním sdělením informací novináři stály osobní ambice, vzájemná nevraživost, ale též třeba pomsta či žárlivost, zvláště když z výpovědi svědků vyplynulo, že nejméně se dvěma studentkami v dané době udržoval intimní vztah a nejméně v jednom dalším případě se o navázání takového vztahu snažil. Takové skutečnosti mohou být do jisté míry společensky zajímavé, pikantní, ale s ohledem na to, že se soud snažil vycházet v maximální míře z objektivních zjištění a podkladů, nemohou mít bezprostřední vztah na objasňování trestné

činnosti. Názor novináře, ale ani samotné poškozené, která se zprvu začala věcí zabývat na základě novinového článku, není pro soud relevantní. Podstatné je, že opět samotnými rozhodnutími a bankovními výpisy bylo ověřeno, že na účet svědkyně [REDAKCE] bylo vyplaceno v případech popsanych pod body 26), 31), 33), 36) a 40) celkem 88.000 Kč, to vše během přibližně půl roku, od února do září 2020. Pokud sama svědkyně naznačoval, že objem vyplacených stipendií mohl být i větší, zmiňovala totiž částku okolo 120.000 Kč, mohla se prostě mýlit, případně obžalobě, o níž soud výhradně rozhoduje, nezahrnuje všechny transakce, které měla svědkyně na mysli. Nicméně i sám fakt objektivně vyplacených takřka 90.000 Kč vyplacených za přibližně půl roku dostatečně vzbuzuje podezření neregulérnosti, a to i díky tomu, že pouhé tři měsíce z označeného časového intervalu připadaly na studijní měsíce, zbytek na zkouškové období. Prakticky všechna stipendia byla odůvodňována prací v rámci studentského komory. Svědkyně tedy byla členkou akademického senátu, s obžalovaným tak měla i v této rovině od samého počátku užší vztah. Svědkyně pak ve své výpovědi potvrdila, že skutečně značnou část takto vyplacených prostředků vracela na základě předchozí dohody přímo obžalovanému. Opět tedy oba dopředu věděli, že rozhodnutí jsou záměrně lživá, finanční prostředky jsou vypláceny nikoli s cílem odměnit studenta, ale v podstatě je vyvést mimo majetek a účetní dozor univerzity. Svědkyně uvedla, že obžalovaným byla ubezpečována, že vrácené peníze budou využity pro fakultu. V prvním případě se mělo jednat o pořízení závěsů, v potom o nějaké malování, opravy apod., podrobnosti si již nepamatovala. Sama přesný přehled o jejich využití neměla. Bankovními výpisy bylo doloženo, že svědkyně [REDAKCE] z prvního obdržení stipendia ve výši 28.000 Kč dne 17. 3. 2020 vyplatila bankovním převodem obžalovanému 25.000 Kč. Svědkyně nejistě uváděla, že možná bezhotovostně vracela finanční prostředky dokonce ještě v jenom případě, čemuž ale bankovní výpisy neodpovídají, ve zbylých případech se tak už jednalo výhradně o předání finančních prostředků v hotovosti, když si část vyplaceného stipendia ponechávala, a to v jednotlivých případech výši maximálně do 5.000 Kč. Nebyla tak schopná bezpečně určit, jakou částka byla v souhrnu vyplacena v hotovosti, je ale nepochybné, že se jednalo o částku výrazně nadpoloviční. Svědkyně vysvětlovala, že ponechané finanční prostředky vnímala jako odměnu za práci ve studentské komoře, opět ale není zřejmé, z čeho to dovozovala ani z čeho by vyplývala konkrétní výše odměny, pokud tvrdila, že ji vše oznamoval obžalovaný pouze ústně. Za takového stavu by se to dalo vysvětlovat i jako odměna za spolupráci s obžalovaným při nestandardní transakci, ale i jistá forma úplatku člena akademického senátu. To jsou ale úvahy čistě spekulativní a pro posouzení věci nepodstatné. V každém případě platí, že rozhodnutí o stipendiích ve prospěch svědkyně [REDAKCE] jsou zjevně nepravdivá a tedy protizákonná a obžalovaný o tom od samého počátku věděl. Určitě nelze akceptovat, že by mohlo být zčásti v pořádku, protože svědkyni by i tak náležela odměna za práci v akademickém senátu, byť výrazně nižší. Úmyslně falšované rozhodnutí musí být vnímáno jako nezákonné a tedy nulitní jako celek. Není tedy jasné, z čeho by pak bylo možné dovozovat a třeba také zaúčtovat, že správná odměna byla např. 2.000 Kč, tím spíš, že je to podstatná náležitost správního rozhodnutí, proti které lze brojit opravným prostředkem. Závěrem lze ke svědkyni [REDAKCE] doplnit, že její počáteční aktivita, kdy na celou věc upozornila prostřednictvím médií, evidentně zpětně a v době, kdy již žila se svým současným manželem, jinak rovněž zaměstnancem FZS a dokonce v té době snažícím se prosadit se na pozici děkana, nijak neubírá věrohodnosti ohledně samotných finančních transakcí. Jednal jsou podloženy objektivními listinami, navíc je zde patrný shodný *modus operandi* jako u výplat dalším svědkům, u nichž jednání ze žárlivosti předpokládat skutečně nelze.

15. Poněkud odlišná situace nastala u svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] protože ta nikdy nebyla studentkou FZS, studovala fakultu filozofickou. Ve shodě s obžalovaným vypovídala o tom, že jsou dlouhodobí rodinní známí, znali se i předtím, než obžalovaný začal působit ve funkci děkana. Poté pro něj začala pracovat jako asistentka, pomáhala s organizací konferencí apod. Byť s jistou mírou nejistoty, přesto uváděla, že její pracovní poměr na FZS nebyl nijak smluvně ošetřen, což zmiňoval i obžalovaný. Byla si však vědoma toho, že byla vyplácena formou stipendií, nicméně to vnímala jako svoji mzdu. Z rozhodnutí a bankovních výpisů soud zjistil, že takto bylo na účet svědkyně vyplaceno celkem 85.000 Kč. Jistou roli v při zajišťování

administrativy na děkanátu svědkyni [REDAKCE] přiznávala též svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která v březnu roku 2019 nastoupila do sekretariátu děkana a s [REDAKCE] [REDAKCE] se zde potkávala. Na druhou stranu jasně hovořila o tom, že svědkyně [REDAKCE] vypomáhala v sekretariátu maximálně po dobu půl roku, tj. do podzimu roku 2019 a je tedy přinejmenším zvláštní, že jí mimořádná stipendia byla vyplácena ještě v průběhu roku 2020, poslední ve výši 25.000 Kč na základě rozhodnutí z 30. 6. 2020. To samo o sobě budí pochybnosti o výpovědi obžalovaného, který rovněž výplatu stipendií svědkyni [REDAKCE] odůvodňoval výkonem pracovní činnosti pro fakultu, ale zejména pak výpověď samotné svědkyně. Není jasné, proč by jí měl kdokoli ještě v červnu 2020 posílat jakoukoli formou finanční prostředky za nastíněnou pracovní aktivitu, když s ní skončila v průběhu podzimních měsíců roku 2019. Závažnější pochybnosti hraničící s důvodným podezřením ze spáchání protiprávního činu ze strany svědkyně při podání svědecké výpovědi však pramení primárně z dalšího rozboru finančních transakcí. Bankovními výpisy byla potvrzena platba stipendií v úhrnné výši 85.000 Kč, jak už bylo konstatováno shora. Obdobným způsobem, tedy rovněž bankovní dokumentací, bylo ověřeno, že z účtu svědkyně vždy v bezprostřední časové souvislosti s přijetím platby stipendia odesílala podstatnou část z těchto finančních prostředků bezhotovostním převodem na účet obžalovaného. Celkem tak provedla úhrady ve výši 57.000 Kč. Pokud v hlavním líčení uváděla, že mu peníze předávala na různých místech bez jakékoli potvrzení či dokladu v hotovosti, a to prakticky všechny, které obdržela, pak by se to dalo vysvětlit pouze omylem daným časovým odstupem nebo tím, že snad nad rámec bankovních převodů obžalovanému vracena ještě další finanční prostředky. Soud pak marně hledá logické vysvětlení, jak by výplata stipendií mohla nahrazovat mzdu, o čemž opět ve shodě hovořil obžalovaný a svědkyně, pokud tedy nejméně 57.000 Kč z celkových 85.000 Kč vrátila. Svědkyně navíc původně hovořila o tom, že výplatu přibližně 20.000 Kč měsíčně vnímala jako svoji mzdu. Přitom v době, kdy tuto práci měla vykonávat, jí z vyplaceného stipendia zůstalo maximálně 2.000 Kč (jednání pod bodem 24, prosinec 2019), v ostatních případech se jednalo o částku dokonce pouze poloviční. Výjimkou byla pouze výplata stipendia v červnu roku 2020 ve výši 25.000 Kč, z čehož převedla nazpět na účet obžalovanému pouze 3.000 Kč. Nicméně v té době se na FZS, podle svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] už neměla pohybovat a pracovat vůbec. Taková platba tak postrádá logické a obecně přijatelné vysvětlení. Soud se tak nemůže ubránit podezření takřka hraničícího s jistotou, že výplata stipendií náhradou za mzdu byla pouhá fikce. Toto podezření umocňuje vyjádření samotné svědkyně, že byla srozuměna s tím, že peníze, které vracela obžalovanému, měly být využívány na různé rekonstrukční práce v budově fakulty. To pro ni bylo uvěřitelné, protože sama při svých návštěvách fakultní budovy za doby působení obžalovaného vnímala, že se zde vykonalo spoustu práce na obnově. Není ale zřejmé, jak by svědkyně byla schopna posoudit, z jakých zdrojů byly takové práce financovány. Její výpověď proto působila značně účelově ve snaze napomoci obhajobě obžalovaného. V každém případě platí, že i zde obžalovaný si musel být vědom toho, že převážná část peněžních prostředků deklarovaných jako mimořádné stipendium nezůstane u adresátky, ale ta mu je po předchozí dohodě vyplátí zpět. Na závěr si soud dovolí teoretickou úvahu. I kdyby soud přijal za pravdivou tezi o výkonu pracovní činnosti svědkyni ve prospěch fakulty, pak v odůvodnění rozhodnutí se nic podobného nezmiňuje. V odůvodnění se naopak opakovaně zmiňuje spolupráce s FST, tedy fakultou strojní, s níž svědkyně rovněž neměla nic společného. Za důležité soud ale považuje zejména to, že stipendijní řád ve svém čl. 4 písm. b) s výplatou mimořádného stipendia jako náhrady za vykonávanou pracovní činnost jinak srovnatelnou se zaměstnaneckým poměrem vůbec nepočítá. Jednalo by se zjevně o obcházení pracovněprávních předpisů, ale i norem upravujících odvody daňové, ale i na zdravotní a sociální pojištění. Takový stav je nepřipustný a děkan, jako osoba ve vysoké manažerské pozici si toho musel být vědom, případně byl povinován si takovou věc ověřit u příslušného odborného aparátu, který měl v rámci univerzity k dispozici. Stejně tak lze zopakovat, že na závěrech soudu by nemohlo nic změnit ani to, kdyby se teoreticky prokázalo, že výplatou stipendií byly obcházeny pracovněprávní předpisy i na jiných fakultách či pracovištích univerzity, jak naznačovaly závěry zmíněných auditních výstupů. Mohlo by to maximálně svědčit o protiprávním jednání dalších osob, nikoli o nevině obžalovaného.

16. Dalším z výrazných příjemců finančních prostředků na základě rozhodnutí o přiznání mimořádných stipendií se stal svědek [REDACTED] který v rozmezí do října 2021 do května 2022 celkem v šesti dílčích platbách inkasoval na svůj bankovní účet souhrnnou částku 79.000 Kč a z nich následně v dílčích platbách bezprostředně časově navazujících zaslal na bankovní účet obžalovaného vedený u Komerční banky 73.000 Kč. Ponechal si tak vždy jen 1.000 Kč. Svědek v rámci hlavního líčení využil svého práva a výpověď odmítl s odkazem na obavu, že by si mohl přivodit nebezpečí trestního stíhání. Soud rozhoduje v tomto případě výhradě o podané obžalobě, která směřuje výhradně proti obžalovanému [REDACTED] [REDACTED] nicméně již z předchozích částí odůvodnění jasně vyplynulo, že soud nemůže zcela vyloučit, že se svědci, kteří od samého počátku se podíleli na transakcích s plným vědomím toho, že jsou prováděny na základě nepravdivých rozhodnutí děkana, který s jejich pomocí získává finanční do vlastní dispozice, tj. mimo jakýkoli dozor a kontrolu univerzity, již peníze uložené ve stipendijním fondu náleží, mohli spolupodílet na spáchání protiprávního činu, nikoli pouze jako spolupachatelé, ale třeba jen v pozici účastníků, především jako pomocníci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Proto postoj svědka [REDACTED] byl akceptován a soud netrval na naplnění povinnosti ke svědecké výpovědi ve smyslu ustanovení § 97 trestního řádu, ale upřednostnil ochranu jeho osobních práv garantovanou v ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu. V daném případě ale tvrzené závěry vychází z objektivních písemných podkladů, především ze samotných rozhodnutí vydaných děkanem i bankovními výpisy mapujícími pohyb finančních prostředků z účtu univerzity, na bankovní účet [REDACTED] a posléze na bankovní účet samotného obžalovaného. To nakonec nebylo zpochybňováno ani samotným obžalovaným. Z celkového způsobu provedení a i s přihlédnutím k již popsaným případům není důvod pochybovat o tom, že i v případě svědka [REDACTED] byla situace totožná. Není logicky vysvětlitelné, proč by jinak prováděl platby na soukromý účet obžalovaného, zpravidla den následující po obdržení platby. Samotná rozhodnutí obsahují nekonkrétní zmínky o výpomoci FZS, ať již při organizaci konference, řešení právních otázek apod., když se jednalo o studenta jiné fakulty, tj. fakulty právnické. O tom, že se jedná o falešné odůvodnění svědčí to, že svědek peníze v drtivé většině odesílal pryč. Pokud by to byla skutečně odměna, neměl by k tomu důvod a peníze by si jistě ponechal. Nastíněné převody jasně prokazují, že se jednalo o cílenou snahu dostat finanční prostředky z univerzitního účtu do své vlastní dispozice a pokud si svědek nějaké peníze ponechal, musel tak učinit buď z rozhodnutí vlastního, neformálního podnětu obžalovaného či na základě vzájemné dohody.

17. Tři platby odpovídající rozhodnutím o mimořádných stipendiích obdržela rovněž svědkyně [REDACTED]. Celkem v období od února do dubna 2021 obdržela platby v souhrnné výši 25.000 Kč. Jako v ostatních případech to plyne, z výpovědi obžalovaného, samotné svědkyně, ale zcela konkrétně ze samotných rozhodnutí a výpisů z bankovních účtů. Svědkyně ve shodě s ostatními svědky, kteří již byli zmíněni potvrzovala, že jí se žádostí o spolupráci oslovil přímo obžalovaný, který jí vysvětloval, že potřebuje zajistit finanční prostředky na práce pro fakultu, které je složité a časově náročné zařizovat běžným způsobem tzv. na fakturu. Zmiňovala, že v prvním případě se jednalo o platbu za výmalbu kanceláře, kterou z prvních plateb provedla podle instrukcí, jež od obžalovaného obdržela. Podle svědkyně pak další část byla vrácena na účet, jehož číslo opět dostala od obžalovaného a bylo jí k tomu sděleno, že se mělo jednat o peníze, z nichž se následně budou platit cestovní náhrady účastníkům soustředění pro záchranáře. Účelem si ale nebyla jistá. Výpisy z banky byla doložena byla platba ve výši 8.300 Kč na účet svědkyně [REDACTED]. Ta před soudem potvrdila, že skutečně na základě neformální dohody, bez smlouvy a běžného vyúčtování, zhotovila po dohodě s obžalovaným v jím určené kanceláři specifickou výmalbu a ta ji poté byla bankovním převodem uhrazena. Výmalbu si svědkyně Pravdová dokonce fotograficky zadokumentovala (č.l. 382). Není tak pochyb o tom, že svědkyně [REDACTED] v budově FZS nějakou práci provedla, nicméně na základě vlastního rozhodnutí obžalovaného, bez jakékoli formální objednávky, smluvní dokumentace a fakturace. Soud ponechává být otázku, zda vůbec byl oprávněn rozhodovat o tom, jak bude jeho kancelář vymalována, pokud volil velmi neortodoxní způsob výmalby a zda byla cena adekvátní, podstatné je to, že se jednalo o jeho vlastní rozhodnutí, které nemělo být jakkoli spojováno s finančními prostředky univerzity. V každém případě platí, že rozhodnutí týkající se svědkyně [REDACTED] deklarují důvod přiznání

stipendia, který byl označen čistě účelově a v rozporu s realitou, když pravým cílem bylo opět získat možnost nekontrolované dispozice nad finančními prostředky jiného subjektu podle vlastního uvážení. To potvrzuje i bankovními výpisy prokázaný fakt, že v druhém případě na základě instrukcí obžalovaného zaslala svědkyně [REDAKCE] peníze na účet fyzické osoby, konkrétně [REDAKCE]. Ačkoli svědkyně zmiňovala, že tímto způsobem měla být zajištěny finanční prostředky na vyplácení cestovních náhrad účastníkům soustředění, které se pravidelně účastnili stávající i bývalí studenti FZS, je zcela nepochybné, že nelze obhájit legálnost takového postupu za předpokladu, kdy se jednalo o soustředění pořádaného fakticky mimo rámec fakulty i univerzity (jak bude vysvětleno později), navíc bez jakéhokoli vyúčtování a dokladování. Závěrem lze dodat, že i u této svědkyně platí, že s obžalovaným měli nadstandardní vztah, mimo prostory univerzity si tykali, komunikovali spolu prostřednictvím sociálních sítí, obžalovaný se jí snažil opakovaně zvat např. do kina. Přestože těmto návrhům svědkyně podle vlastních slov nevyhověla, rozhodně takový vztah nelze považovat za běžný mezi pedagogem a studentkou.

18. Svědky měla [REDAKCE] [REDAKCE] obdržela výplatu celkem třech stipendií v březnu, dubnu a červnu 2022, když se jednalo v součtu o 30.000 Kč, z nichž následně ve třech platbách bylo na účet samotného obžalovaného zasláno 20.000 Kč. Tyto transakce jsou stejně jako v předešlých případech potvrzovány bankovní dokumentací, byla předložena i příslušná rozhodnutí o přiznaných stipendiích. Svědkyně pak přiznala, že obžalovaný po ní chtěl vrátit část peněz s odůvodněním, že jí vyplatil více, než jí náleží za odvedou práci. Popisovala totiž, že pracovala ve prospěch fakulty v prádelně, kde se praly potahy na fyziolůžka používaná při výuce. Zaslal ji tedy QR kód a ona jeho prostřednictvím provedla platbu. Její účel údajně neznala. V tomto případě nebylo zcela zřejmé, zda obžalovaný se svědkyní byli již před přiznáním prvního stipendia domluveni na jeho částečném „vrácení“, protože svědkyně vypovídala o tom, že instrukce dostával prostřednictvím sociální sítě a její vyjádření spíše odpovídalo tomu, že instrukce obdržela až poté, co bylo o její první výplatě rozhodnuto. V každém případě nejméně obžalovaný, a to je pro tuto věc podstatné, věděl, že rozhoduje o výši stipendia, které není odpovídající a že ho bude chtít nejméně část převést do vlastní dispozice. Věděl tedy, že vydává rozhodnutí lživé a tedy nezákonné. Stejně tak lze odkázat i na odůvodnění týkající se svědkyně [REDAKCE] protože stipendia nejsou určena k tomu, aby nahrazovaly mzdu z pracovněprávního vztahu. Ostatně svědkyně vypovídala o tom, že poté, co se nesprávná výplata stipendií začala formálně řešit, byla s ní na práce prováděné pro univerzitu uzavřena pracovní smlouva. I zde je vhodné poznamenat, že svědkyně [REDAKCE] působila v akademickém senátu, kde s obžalovaným nepochybně přišla do kontaktu, nicméně s nabídkou brigády a možného výdělku ji oslovil rovněž děkan napřímo prostřednictvím sociální sítě. Zde spolu udržovali i nadále nejméně písemný kontakt, a to i ohledně záležitostí nesouvisejících přímo se studiem a chodem fakulty. Svědkyně i zde potvrdila, že si s obžalovaným tykala.

19. Všichni dosud zmínění svědci, na jejich bankovní účty byly zaslány z univerzitních zdrojů finanční prostředky, byly na počátky oslovovány přímo obžalovaným, který je znal z prostředí akademického senátu, případně s nimi udržoval úzké vztahy. Z naznačených osobních vztahů je patrné, že obžalovaný si k provedení popsaných transakcí zjevně vybíral osoby, k nimž měl vyšší míru důvěry, často se jednalo o členy akademického senátu, osoby s nimiž navázal bližší vztah a stýkal se s nimi i mimo školu. U takových osob tak mohl přepokládat větší míru diskrétnosti, tedy i utajení. Tento předpoklad byl také po několik let naplňován až do chvíle, kdy počátkem roku 2023 ze zjevně osobních pohnutek svědkyně [REDAKCE] nekontaktovala média. V její výpovědi sice zaznívalo, že její motivací k oznámení věci novináři byla snaha zabránit znovuzvolení obžalovaného do funkce děkana a aby tak mohlo být zabráněno případnému dalšímu nesprávnému nakládání s prostředky fakulty, ale podle přesvědčení soudu možnost verze, že by za jejím rozhodnutím po několikaletém odstupu stálo náhlé procitnutí a přesvědčení dosáhnout spravedlnosti a nápravy, nepůsobí příliš věrohodně. Tím spíše, že volila právě cestu neveřejného předání informací novináři a nikoli cestu podání svědeckví at' již orgánům státu či orgánům univerzity. Vedle toho možnost jednání např. ve snaze dopomoci současnému manželovi ke zvolení do funkce děkana, se zdá být nepoměrně přijatelnější.

20. Poněkud odlišná situace nastala u výplat stipendií svědkům [REDAKCE] a [REDAKCE] v dubnu 2021. U obou se jednalo o jednorázové platby. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která v té době působila na FZS jako odborná asistentka, vysvětlila, že se pravidelně několikrát během roku spolupodílela na organizování soustředění pro studenty oboru záchranář, kterých se účastnilo vždy kolo 20 vybraných studentů, ale uznala, že se v podstatě jedná o akci, která není žádným způsobem formálně spojena s FZS, není součástí výuky. Každý z účastníků si sám hradí náklady, ať již jde o ubytování, stravu nebo dopravu. V podstatě obdobné okolnosti popisovala i svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] další odborná asistentka spoluorganizující soustředění. [REDAKCE] dále vypovídala o tom, že opakovaně upozorňovala obžalovaného na skutečnost, že účast na soustředění je pro studenty poměrně finančně náročná (5.000 – 7.000 Kč/ os./pobyt), proto vymýšleli, jak by bylo možné náklady alespoň z části kompenzovat. V jednom případě, kdy se soustředění konalo v Hostinném v Krkonoších a účastnil se ho i obžalovaný, došlo k tomu, že obžalovaný nejméně studentům, ale i některým z vyučujících, kteří ale nebyli zaměstnanci fakulty, obžalovaný vyplácel v hotovosti příspěvek za účet, a to ve výši asi 2.000 Kč na každou osobu. Svědkyně sice uváděla, že studenti dostávali o příspěvku doklad, což je ale spíše nelogické. Pokud by byl příspěvek vyplácen z veřejných zdrojů, výdajový doklad by z důvodu řádné účetní evidence potřeboval zejména obžalovaný. O výplatě peněz v hotovosti na soustředění přímo z rukou obžalovaného hovořila i svědkyně [REDAKCE]. Nebyl důvod tedy o takové skutečnosti pochybovat. Z těchto výpovědí tedy jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný peníze v hotovosti vyplácel účastníkům zcela soukromé akce, nejméně v rovině organizační a ekonomické. Ačkoli se svědkyně [REDAKCE] nejprve vyhýbavě vyjadřovala k původu vyplácené hotovosti, nakonec uznala, že od samého počátku věděla, že byla získána tím, že studentům [REDAKCE] a [REDAKCE] byla vyplacena mimořádná stipendia a oba takto získané finanční prostředky pak dali k dispozici obžalovanému [REDAKCE]. Navíc přiznala, že to byla dokonce ona sama, kdo pro obžalovaného tyto dva studenty vytipovala jako spolehlivé, s nimiž „nebude žádný problém“. Svědkyně tedy od samého počátku věděla, že příspěvky jsou obžalovaným vypláceny z uměle vytvořeného tzv. černého fondu, nikoli běžným účetně evidovaným výdajem. Této výpovědi se dalo uvěřit i díky tomu, že byla ve shodě se svědectvím samotných svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ti potvrdili, že byli kvůli celé transakci osloveni obžalovaným a domluvili se s ním, že na jejich jména budou vyplacena mimořádná stipendia. Oba se shodovali také v tom, že veškeré takto vyplácené peníze vybrali ze svých účtů a v hotovosti je přinesli do školy a předali děkanovi. Ze samotných rozhodnutí a bankovních výpisů je zřejmé, že každý takto obdržel 20.000 Kč a obžalovanému posléze tak bylo vyplaceno 40.000 Kč v hotovosti. Rovněž i v tomto případě se dá říci, že všichni podstatní aktéři od samého počátku věděli, že vydaná rozhodnutí jsou lživá, že fakticky zastírají jiný záměr a rozhodně se nejedná o odůvodněnou odměnu konkrétních studentů. Obžalovaný se hájil tím, že peníze poskytnutím příspěvků využil ve prospěch studentů, kteří se v rámci soustředění zdokonaľovali pro výkon svého povolání, ale i např. pro reprezentaci školy v různých soutěžích, pak mu soud musí oponovat v tom, že s finančními prostředky pocházejícími z veřejných zdrojů je nutné nakládat vždy zcela transparentně, v souladu s právními předpisy a nikoli zcela svévolně, pouze na základě vlastního uvážení a bez jakékoli účetní evidence. V současné době ani nelze zpětně věrohodně ověřit, kolik osob se soustředění účastnilo a kolik ji příspěvek dostalo, zda ho dostali všichni ve stejné výši či byl někdo preferován, nebo zda nějakou část si například obžalovaný ponechal pro svoji vlastní osobní potřebu. V tomto konkrétním případě šlo možná o dobře míněnou záležitost, ale realizovanou zcela nepřipustným a zákonu odporujícím způsobem.

21. Stejně jako v případě příspěvků studentům na soustředění, pak i v případě údajných nákupů zboží, pomůcek či hrazení služeb ve prospěch fakulty chybí jakékoli důkazy objektivní důkazy o tom, že by k tomu skutečně docházelo, v jakém rozsahu a za jakých konkrétních výdajů. Obžalovaný podle svých slov byl přitom dobře seznámen s pravidly hospodaření závaznými pro celou ZČÚ, díky čemuž často poukazoval na nízkou míru flexibility. Díky tomu měl mít znemožněný operativní nákup drobných spotřebních věcí, ať již jde o zajišťování pohoštění při státních závěrečných zkouškách, akcích pro studenty, pořizování některých kancelářských potřeb,

ale i cennějších pomůcek a vybavení určených k výuce. Obžalovaný se přijetím funkce děkana zavázal, a výslovně nad obecné povinnosti stanovené zákoníkem práce, že bude dodržovat nejen obecně závazné právní předpisy, ale i vnitřní normy. Pokud ve všech vyjmenovaných případech získával peněžní prostředky na základě ve své podstatě fiktivních rozhodnutí o mimořádných stipendiích po předchozí domluvě o jejich zpětné vyplacení v hotovosti či na jím stanovené bankovní účty, tuto svoji základní povinnost zcela vědomě nerespektoval. Porušoval tak principy chování řádného hospodáře nakládajícího s cizím majetkem. Nerespektoval tak shora zmíněná a citovaná ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) a § 249 odst. 1 trestního zákoníku, stejně jako povinnost zmíněnou v příloze jmenovací listiny ze dne 27. 2. 2019. Tuto povinnost porušil vždy již v okamžiku, kdy vydal příslušné rozhodnutí, o kterém věděl, že zastírá jiný sledovaný účel, tedy vyvedení finančních prostředků, s nimiž by následně mohl nakládat výhradně podle vlastního uvážení a bez toho, že by skutečný oprávněný vlastník, jímž byla ZČU měla možnost další nakládání s finančními prostředky sledovat, účetně evidovat a kontrolovat. Pokud pak byly připsány na účet jednotlivých příjemců bezhotovostním převodem, pak došlo k dokonání činu, protože od tohoto okamžiku již ZČU ztrácela i penězích jakýkoli přehled a možnost s nimi nakládat. Je už pak vcelku vedlejší, že peníze pocházely ze stipendijního fondu, a vnitřními předpisy bylo stanoveno, že mohou být využívány výhradně k výplatě skutečných stipendií a k ničemu jinému, jak popisoval svědek [REDAKCE] působící jako rektor ZČU. Obžalovaný tak svým jednáním dokonce nerespektoval ani smysl a účel stipendijního fondu a byť se hájil tím, že na něm vždy zůstávalo dostatek finančních prostředků, poškozoval tím zprostředkovaně potenciální příjemce stipendií, které by za bezproblémového stavu mohla být vyplácena většímu okruhu osob či podstatně navýšená. Zde lze hovořit o zcela flagrantním zneužití pravomoci, která mu jako děkanu byla svěřena.

22. Pro soud pak není již úplně podstatné, jak obžalovaný s finančními prostředky naložil, protože další dispozice, tj. vybrání peněz z účtu a jejich předání v hotovosti či jejich převod na zvolené soukromé účty, je jednáním které následuje až po dokonání deliktu, nevychází z potřeb univerzity, o nichž by bylo rozhodnuto standardními mechanismy. I kdyby nějaké věci nakoupil, nikdy nic z toho nepřešlo do vlastnictví ZČU na základě např. darovací smlouvy. Takové věci by stály stále mimo majetkovou strukturu ZČU. Navíc vyjádření obžalovaného v tomto ohledu jsou poměrně nevěrohodná. Sám například poukazoval na nemožnost běžného nakupování spotřebního sortimentu a drobných služeb. Jak bylo ale doloženo vyúčtování drobných výdajů převážně z let 2019 až 2020, obžalovaný běžných postupů využíval. Pokud zmiňoval, že z prostředků hradil občerstvení na studentské akci zahrnující rovněž grilování a podávání alkoholických nápojů, je otázkou, zda by takový neobvyklý výdaj prošel standardních schvalovací systémem jako uznatelný. Naopak se zdá být vysoce pravděpodobné, že obžalovaný si nejen tímto způsobem, ale i zmiňovaným vyplácením příspěvku na soustředění, nabídkou tykání studentům apod., zjevně budoval pozitivní obraz. Soud raději nebude spekulovat o tom, zda se tak mohlo dít např. s výhledem na volbu děkana pro další funkční období, v každém případě je evidentní, že tak činil netransparentním a nezákonným postupem a zejména na cizí účet. Pokud si chtěl budovat mimořádně pozitivní obraz, nic nebránilo v tom, aby např. studentům zaplatil grilovací party z vlastních prostředků, ale nikoli z nelegálně nabytých peněz.

23. Obžalovaný v závěru hlavního líčení předložil fotografie některých věcí, které měl z prostředků získaných ze stipendií sám pořídit ve prospěch fakulty. Chtěl tím současně demonstrovat, že tyto věci fakulta a její studenti dlouhodobě užívají (foto na č.l. 1140-1148). Jedná se např. o resuscitační figurínu, skládací transportní lehátko, odsávačku, záchranářskou brašnu apod. Na všech fotografiích je vidět i internetový článek s datací 7. 3. 2025. Je tedy patrné, že fotodokumentace je pořizovaná v tento den nebo později, v každém případě takřka s tříletým odstupem, dokonce až v době po zahájení hlavního líčení. Obžalovaný pro soud nedokázal přesvědčivě vysvětlit, proč takový důkaz nepředložil dříve. Obecné vyjádření, že se jednalo o taktiku obhajoby, která chtěla reagovat až na některá vyjádření poškozené ZČU (případně obžaloby) je poněkud nelogické a ani zpětně není zřejmé, na jaká vyjádření by měla reagovat či je vyvracet. Soud sice zvažoval, že by existenci fotografovaných věcí a jejich přítomnost ve skladech

fakulty ověřil, pravděpodobně ohledáním místa, nakonec od toho upustil. I kdyby nyní, v roce 2026 byly na místě věci nalezeny, nemá to žádnou vypovídací schopnost o tom, kdy a z jakých prostředků byly pořízeny a zejména kdy byly do skladu dodány. Navíc obžalovaný ani nijak nezpochybňoval, že tyto věci by měly být mimo evidovaný (inventarizovaný) majetek univerzity či fakulty. I kdyby soud v teoretické rovině připustil, že obžalovaný tyto věci nějakým způsobem obstaral, zcela jistě by se jednalo o jednání následující až po dokonání činu, tedy maximálně dodatečné odstraňování škodlivého následku. Pokud by navíc mělo být uznáno, že by tímto způsobem mohl reálně snižovat způsobenu škodu, musely by být tyto majetkové hodnoty převedeny do majetku univerzity, primárně na základě nějakého smluvního ujednání. Logicky se nabízí ve formě darovací smlouvy. K ničemu takovému nedošlo, sám obžalovaný nic takové nezmiňoval a poškozená to ve své písemné vyjádření i v rámci závěrečné svého zmocnění kategoricky vyloučila.

24. Obhajoba navíc požadovala, aby soud předvolal další osoby pohybující se v univerzitním prostředí, tj. osoby [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] kterým měla být rovněž vyplácena mimořádná stipendia, přestože měli mít s univerzitou rovněž pracovní právní vztah. Dále bylo navrhováno i opatření rozhodnutí o těchto stipendiích. Soud nakonec tento návrh neakceptoval, když z vyjádření obhajoby současně vyplývalo, že se jednalo o osoby působící na jiných fakultách, resp. přímo na rektorátu a nebylo tak zřejmé, jak by opatření takových důkazů napomohlo objasnit vinu obžalovaného. Jak už bylo zmíněno, z předložených auditních zpráv vyplývá důvodné podezření, že pochybení ohledně přiznávání a výplaty mimořádných stipendií se týká prakticky všech fakult, většího okruhu osob a také nezanedbatelných finančních prostředků. To vše za situace, kdy audit pouze namátkově kontrolovaly jen část takových rozhodnutí. Bez bližší znalosti podrobností soud k tomu nemůže zaujímat kategorické stanovisko, ale je nepochybné, že nejméně v rovině důvodného podezření je možné konstatovat, že nevhodné a nesprávné nakládání s finančními prostředky nemuselo být nijak výjimečným jevem a mohlo tak docházet k porušení celé řady vnitřních i obecně závazných právních předpisů (není vyloučeno, že i norem trestního práva). I kdyby se tato podezření potvrdila, nemohlo by to mít žádný přímý dopad na hodnocení jednání samotného obžalovaného. Jak už bylo shora zmíněno, i teoreticky možné protiprávní jednání jiných osob by nemohlo omlouvat protiprávní jednání samotného obžalovaného. I kdyby výpovědi navrhovaných svědků vyzněly způsobem obhajobou naznačovaným, maximálně by to mohlo posílit podezření plynoucí z již komentovaných auditních zpráv, které by se ale mělo prověřovat samostatně.

25. Kromě již zmiňovaných auditních zpráv vypracovaných na základě vnitřní kontroly byla předložena prověrka hospodaření FZS vyhotovená v březnu 2024 obecně uznávanou auditorskou společností Ernst & Young s.r.o. Soud její závěry nehodlá podrobněji rozebírat, neboť prověrka cílila na další problémy obžalovaného s hospodařením se svěřenými prostředky a majetkovými hodnotami, avšak nad rámec projednávané obžaloby a popisovaných útoků. Nicméně lze přesto říct, že byla shledána celá řada nedostatků, ať jde o řádnou archivaci dokumentace zakázek, nedostatky v organizaci výběrových řízení, výběru dodavatelů apod. Vedle toho vznikla řada pochybností ohledně účelnosti vynakládaných prostředků na zahraniční služební cesty, když v rámci vyúčtování služební cesty do Barcelony obžalovaný vyúčtoval i náklady na předchozí soukromý pobyt, navíc i za osobu, která neměla s ZČU nic společného. Jednalo se o bývalou studentku. Stejně tak působí zvláště, že v létě roku 2021 měla být vyslána na jazykový kurz v Malaze hrazený ZČU svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] z důvodu, že měla pracovat jako asistentka děkana, jak ale vyplývá z předchozích částí odůvodnění, svědkyně nebyla zaměstnankyní ZČU, inkasovala pouze nezákonně vyplácená stipendia a je tak s podivem, z jakých důvodů by jí měl být kurz z veřejných prostředků hrazen. Zarážející je i otázka času, když kurz byl objedнан na léto roku 2021, přitom podle obžalovaného, svědkyně [REDAKCE] i svědkyně [REDAKCE] měla [REDAKCE] pracovní aktivity pro FZS probíhat v roce 2019, maximálně ještě v roce 2020. Sám obžalovaný pak měl objednat na červenec 2022 jazykový kurz na Kypru v rozsahu 20 hodin výuky za cenu přesahující 60.000 Kč. Aniž by soud řešil do detailu skutkové

okolnosti jednotlivých případů či právní souvislosti, je z toho dobře patrné, že při nakládání s cizími prostředky byl obžalovaný nezdrženlivý a z výsledku auditu vyplývají jasné indicie k důvodnému podezření, že při nakládání se svěřenými prostředky mohlo cíleně směřovat k zajištění profitu pro sebe nebo s ním spřízněných osob. Není úkolem soudu vznášet obvinění, ale zcela nepochybně lze říct, že závěry auditu nepotvrzují jednoznačně příkladnou správu cizího majetku.

26. Vyslechnuta byla i celá řada dalších osob, především z vedení fakulty, které se vyjadřovaly spíše k obecným pravidlům hospodaření, rozdělení apod., nebyly seznámeny s okolnostmi výplaty jednotlivých stipendií zmíněných ve výrokové části. Výjimkou byla svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vedoucí studijního oddělení, která na základě pokladů shrnutých do tabulky autorizovanou děkanem nebo tajemníkem fakulty vyhotovila koncepty rozhodnutí o stipendiích, které byly následně děkanem autorizovány. Na základě stejných dokumentů pak vyhotovila rozpis plateb, který předala do ekonomického oddělení, aby fakticky realizovali převody finančních prostředků. Svědkyně sice uvedla, že o tom, že by existoval nějaký problém s nakládáním s mimořádnými stipendii se dozvěděla až zpětně, pro soud bylo ale podstatné, že potvrzovala klíčovou roli děkana, tj. obžalovaného, při schvalování a rozhodování o stipendiu. To navíc koresponduje s jeho vlastním vyjádření, ale i s vyjádřením svědků – příjemců peněžních prostředků, kteří shodně vypovídali o tom, že iniciátorem a organizátorem transakcí byl výhradně obžalovaný. Ani od jednoho ani náznakem nezaznělo, že by vrácení peněz vycházelo z jeho vlastních pohnutek.

27. Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] stávající a minulý rektor univerzity, se sice vyjadřovali poměrně obsírně, ale především k okolnostem ustanovení obžalovaného do funkce, jeho celkového hodnocení a popisu událostí, které nastaly poté, co věc byla medializována. Obecně pak potvrzovaly, že stipendijní fond je přísně účelový, mechanismus praktikovaný obžalovaným byl nesprávný. O výplatě konkrétních stipendií a důvodech jejich přiznání nebyli v daném čase informováni. V tomto ohledu jejich vyjádření nemohlo přispět k objasnění věci, kromě toho, že účelové vyvádění peněz na základě fiktivních stipendií nebylo přípustné. Především z výpovědi svědka [REDAKCE] pak vyplývalo, že si není vědom jakékoliv využití odčerpaných finančních prostředků ve prospěch ZČU, nevěděl ani o jakékoli dodatečné finanční satisfakci ze strany obžalovaného.

28. Vyslechnuta byla rovněž svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] která působí na Fakultě strojní ZČU a ve shodě s obžalovaným popisovala, že v některých případech, kdy je nutné řešit okamžitý nákup především drobného spotřebního materiálu, je využívána i na jejich fakultě možnost, že se nákupem pověří student, kterému je následně poskytnuta kompenzace ve formě mimořádného stipendia. Není zřejmě ani příliš nutné zaobírat se věrohodností svědkyně a významem jejího svědectví, a to nikoli z tohoto důvodu, že je bývalou partnerkou obžalovaného, s nímž podle vlastního vyjádření udržuje přátelské vztahy, a mohly by tak vznikat pochybnosti o její zaujatosti. Jde ale o to, že si soud nedokáže představit, že by touto formou byly saturovány nahodilé náklady za drobná vydání v souhrnné částce v řádu statisíců korun, jako tomu bylo na FZS, ale především kvůli tomu, že při akceptaci pravdivosti jejího vyjádření by soud mohl pouze konstatovat, že i na fakultě strojní docházelo k nesprávnému nakládání s veřejnými prostředky a k nezákonnostem. Nemohlo by to rozhodně vypovídat o nevině obžalovaného. Ostatně jde o obdobný závěr, jenž soud učinil k závěrům auditů prováděných na většině fakult a zaměřených na výplatu stipendií. I tehdy soud připustil, že porušování povinností v tomto směru mohlo být zcela běžné, ale neznamená to, že by se obžalovaný ztotožněním se s takovými postupy zbavil odpovědnosti. Opět by soud mohl pouze zopakovat, že vzniká podezření, že se celá řada jiných osob mohla dopouštět porušování obecně závazných právních předpisů.

29. Obžalovaný v rámci své obhajoby zmiňoval rovněž nákup zařízení pro tlumočníky, které bylo následně využíváno ve prospěch fakulty. K tomu byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] která jinak působí rovněž na Fakultě strojní ZČU a vedle toho poskytuje tlumočnické služby. Potvrzovala, že tak činila i na základě požadavku obžalovaného, resp. FZS. Techniku zpravidla

byla zajišťována formou pronájmu, nicméně připustila, že obžalovaný ji obstaral tlumočnické zařízení a občas k němu sháněl i náhradní díly. Doklady k tomu ale nikdy neobdržela, když je ani nepotřebovala. Dodávala, že totiž v rámci vyúčtování daně z příjmu z podnikatelské činnosti využívá tzv. daňového paušálu, kdy přesnou výši nákladů nedokládá a pro výpočet daňového základu odečítá z celkových příjmů úředně stanovený podíl. Soud může akceptovat, že obžalovaný svědkyně skutečně nějaké vybavení zakoupil, není však rozhodné jaké a v jaké hodnotě, protože podle je zjevné, že se nestalo součástí majetku ZČU. Svědkyně uvedla, že ho má dosud doma, byť ho již neužívá. Pokud obžalovaný tedy takové zařízení zakoupil a předal svědkyni ██████████ pak ji maximálně na základě vlastního rozhodnutí obohatil. FZS ani ZČU z jeho postupu nijak majetkově neprofitovala. Takovou obhajobu je proto třeba odmítnout jako silně zavádějící a rozhodně nesvědčící ve prospěch obžalovaného.

30. Podstatné informace nepřinesla ani výpověď svědka ██████████ tajemníka fakulty době působení obžalovaného ve funkci děkana. Svoji roli ve vztahu k rozhodování o stipendiích sám označil za formální, když dohlížel především na to, aby byl dostatek prostředků ve stipendijním fondu. Popisoval obvyklý mechanismus přiznávání stipendií, který ale i podle doznání obžalovaného v těchto konkrétních případech nebyl využit, protože v případech vyjmenovaných ve výroku tohoto rozhodnutí důvod přiznání stipendia a jeho výše v souhrnu nikdy neodpovídala realitě a bylo vždy záměrně nadhodnoceno. Nikdy nevycházelo z návrhu jiného vyučujícího, ale po předchozí dohodě s příjemcem výhradně z vůle obžalovaného. Svědek pak tvrdil, že si nebyl vědom toho, že by prostřednictvím stipendií byly financovány jakékoli stavební či úklidové práce. O údajných nesrovnalostech se měl dozvědět až zpětně. Ani v tomto směru nemohl podpořit obhajobu obžalovaného. V obecné rovině pak popisoval systém pro zadávání zakázek, nákupu spotřebního zboží apod. Nijak ale nezpochyboval, že v rámci řádného hospodaření ho bylo nutné dodržovat i přes svoji malou pružnost např. při hrazení víceprací atd.

31. Ačkoli obsáhlé, nakonec pro rozhodnutí soudu méně přínosné, bylo svědectví ██████████ který v době děkanátu obžalovaného působil na FZS jako proděkan pro výzkum strategie a tvůrčí činnost. Podstatné bylo, že o přiznávání stipendií, které pak byly vráceny zpět k rukám obžalovaného, dozvěděl až zpětně, kdy se věc začala probírat v médiích a ve vedení ZČU. V tomto ohledu nemohl komentovat důvody takového jednání obžalovaného ani to, jak s penězi po jejich obdržení nakládal. Nevěděl o takové praxi obžalovaného. To by ale ve svém důsledku znamenalo, že obžalovaný ji zavedl skrytě, bez konzultace se svým nejbližším okolím. Svědek ██████████ totiž byl jeho zástupce na fakultě, znali se ale i z doby předchozí. Obžalovaný tedy evidentně jednal konspirativně, neměl zájem na tom, aby o tom věděl kdokoli další. Nakonec pro tento dílčí závěr svědčí shora konstatovaná tendence kooperovat ses studenty, s nimiž měl evidentně bližší vztah. To jen odpovídá tomu, že jednal s vědomím nesprávnosti zvoleného přístupu a nejméně možné protiprávnosti. Svědek dále podrobně popsal systém přidělování mimořádných stipendií, když jednotliví vyučující mohli děkanovi více či méně neformální cestou navrhnout přidělení stipendia studentovi za účast na různých akcích spojených s fakultou či její propagací apod., kdy o jeho konkrétní výši pak rozhodoval právě děkan. Z výše uvedeného hodnocení svědectví osob, které výplaty mimořádných stipendií inkasovaly ale vyplynulo, že tento mechanismus v tomto případě využíván nebyl, naopak stipendium bylo obžalovaným přiznáno až po předchozí domluvě na jeho nejméně částečném navrácení. Znovu tak lze zdůraznit, že v této věci probíraná stipendia zastírala jiný účel, jímž nebyla odměna studenta za studijní či mimostudijní aktivity v deklarované výši.

32. Svědek ██████████ působil na FZS jako investiční specialista, měl tedy na starosti vypořádávání zakázek, a to nejen stavebních. Podle vlastních slov nebyl nijak spojen se stipendii, a to v otázce rozhodování, ani v otázce jejich výplat. Svědek tak neměl jakkoli přehled o praxi obžalovaného. V tomto ohledu jeho svědectví nebylo. Podrobně však vysvětloval jakým způsobem byly zadávány jednotlivé zakázky fakulty, zejména stavební, a jakým způsobem hrazeny z investičních prostředků. Stejně pak potvrzoval, že v některých případech vznikla potřeba drobných úprav, dokončovacích prací apod., které byly podle něj hrazeny z prostředků

fakulty, kdy podle něj měly být prováděny přímo děkanem, a to i v hotovosti. Předpokládal, že vždy k tomu byl vystaven doklad, ale o tom neměl přesný přehled. U těchto úhrad ale nikdy nebyl přítomen. Pokud tedy byl dotazován, jak může vědět o tom, že se jednalo o úhrady v hotovosti, svoje předchozí vyjádření korigoval a uváděl, že se jednalo z jeho stany pouze o domněnku. Konkrétně pak ale popsal, že byl přítomen tomu, že obžalovaný poskytoval peníze v hotovosti na nákup některých chybějících věcí při akci „Grilování s děkanem“, kdy předal peníze osobám, které se o zajištění akce staraly, aby šly potřebné dokoupit. Svědek neuváděl konkrétní částku. Je tedy možné, že obžalovaný skutečně nějakou hotovost získanou způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku skutečně použil, ale jak už bylo zdůrazněno, jednalo se o nakládání s penězi, které si předtím nezákonným způsobem присвоjil, tedy již po dokonání deliktu. Svědek [REDACTED] uváděl, že se jednalo o velkou akci s účastí více než sto osob, kdy lze předpokládat, že služby s tím spojené byly řádně objednané a hrazené na základě vystavené faktury. Nad rámec lze dodat, že zpětně jen těžko posoudit, zda by se jednalo o výdaj účelný. Právě proto je vyžadováno, aby takové náklady byly řádně účetně zaevidovány a nebylo z veřejnými prostředky nakládáno pokoutným způsobem. Svědek dále zmiňoval, že rovněž on sám z vlastních prostředků přispíval k zajišťování potřeb fakulty, kdy takto z svých vlastních prostředků „investoval“ asi 10.000 – 15.000 Kč. Jednalo se například o zaplacení opravy taláru, dokoupení občerstvení apod. Svědek to vysvětloval tím, že mu to přišlo zcela normální, pokud bylo třeba tak s platbou vypomohl. Soud takový přístup za zcela obvyklý sice nepovažuje, nehodlá však svědkovi vytýkat dobrodiní a prosazování charitativních přístupů při financování vysokých škol. Je nakonec jeho osobní věcí, jak nakládá se svým majetkem, jestliže ho nabyt legálním způsobem. Nicméně jeho výpověď rozhodně neposkytla žádné solidní informace o tom, že by obžalovaný obdobně „investoval“ do potřeb fakulty finanční prostředky v řádu několika set tisíc korun.

33. Konečně poslední svědkyní vyslechnutou v hlavním líčení byla [REDACTED] [REDACTED] která v inkriminované době absolvovala doktorandský program na fakultě strojní a z přehledu vyplacených stipendií jasně vyplývalo, že za působení obžalovaného inkasovala jednoznačně nejvyšší finanční částky. Celkem takto v době od září 2019 do listopadu 2022 přijala přes 1 mil. Kč. Svědkyně, stejně jako obžalovaný, věnovali vysvětlení těchto abnormálně vysokých mimořádných stipendií značný prostor, když se shodovali v tom, že působení svědky mělo být pro FZS po odborné stránce mimořádně přínosné. Oba zmiňovali také její publikační činnost, stejně jako předpoklady pro pokračování v další akademické dráze směřující k možné docentuře. Poškozená ZČU pak tuto argumentaci zpochybňovala, upozorňovala na publikační činnost svědkyně v méně respektovaných vědeckých časopisech apod., stejně jako na okolnost, že stipendium získávala na jiné, než své kmenové fakultě. Z výpovědí svědka [REDACTED] děkana fakulty strojní ZČU, pak vyplynulo, že takový postup, kdy jejich doktorandka přijímala vysoká mimořádná stipendia na jiné fakultě, sice nebyl úplně běžný, ale nebyl považován za neregulérní. Není úkolem soudu posuzovat, zda skutečně přínos svědkyně byl pro FZS natolik zásadní, že odůvodňoval výplatu mimořádných stipendií v takové výši. Navíc tato otázka není předmětem této trestní věci. Je však zřejmé, že svědkyně měla s obžalovaným nadstandardní vztahy. Znaly se již před rokem 2019, ona sama vztah hodnotila jako kamarádský. Rovněž je zřejmé, že mezi nimi probíhala celá řada finančních transakcí i v soukromém životě. Tomu odpovídají výpisy z bankovních účtů (jejich sumarizace na č.l. 544, 546). Svědkyně prováděla na účet obžalovaného platby v relativně vysokých částkách a není bez zajímavosti, že ty velmi často alespoň přibližně korespondovaly s výši aktuálně vyplaceného stipendia. To nepůsobí příliš věrohodně, zvláště pokud tyto platby spolu souvisí i časově. Svědkyně ve shodě s obžalovaným vysvětlovala, že tyto platby byly odůvodněny tím, že obžalovaný řadu věcí pro svědkyni zařizoval a ona mu je zpětně proplácela. To zcela vyloučit nelze, byť také nelze říct, že se jedná o vysvětlení zcela přesvědčivé a jednoznačně věrohodné. Všechna podezření se rozhodně rozptýlit nepodařilo. Jak bylo řečeno, obžalovaný ze skutku, jenž byl souvisel s výplatou stipendií svědkyni [REDACTED] trestně stíhán v této věci není, striktní hodnocení v tomto směru tedy soud provádět nemusel a tedy ho také nečinil. O výplatě stipendií ostatním studentům svědkyně přehled neměla, rovněž ona se o problémech dozvěděla až zpětně. Nikdy nebyla ani u toho, že by z vlastních prostředků

obžalovaný hradil jakékoli platby související s chodem fakulty. Současně uvedla, že se obžalovaného sama na projednávanou věc v minulosti dotazovala a obžalovaný ji měl tvrdit, že se nikdy na úkor studentů neobohatí. Soud musí připustit, že svědkyně skutečně takové hodnocení od obžalovaného zaslechnout mohla a bylo by ve své podstatě dokonce pravdivé. Soud totiž netvrdí, že by se obžalovaný obohatil na úkor studentů, ale na úkor fakulty, potažmo univerzity.

34. Jednání obžalovaného soud vyhodnotil jako naplnění všech zákonných znaků přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když porušil podle zákona mu uloženou a smluvně převzatou povinnost opatrovat cizí majetek a takový čin spáchal jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného. Obžalovaný ■■■■ měl dodržovat zákonné povinnosti, které mu vyplývaly z konkrétních zákonných ustanovení, nejméně těch ustanovení zákoníku práce, jež jsou specifikovaná ve výrokové části rozsudku a která pro něj jako zaměstnance, tím byl i v době výkonu funkce děkana, byla závazná a měl povinnost je beze zbytku dodržovat. Na základě zmiňovaných ustanovení zákoníku práce byl povinen dodržovat povinnosti, které mu vyplývaly z pracovního poměru, tedy měl i povinnost počínat si tak, aby nedocházelo k majetkové újmě či bezdůvodnému obohacení. Z povahy věci pak plyne, že by neměl jednat protiprávně vůči vlastnímu zaměstnavateli, natož pak takovým způsobem, aby v bezprostřední příčinné souvislosti s tím docházelo ke vzniku majetkové újmy. Pokud obžalovaný tuto základní povinnost nedodržoval, nepochybně ji porušoval, a to i v době, kdy byl pouze pověřen k výkonu funkce děkana, ale nebyl jím přímo jmenován, tj. v době od 1. 2. 2019 do 27. 2. 2019. Od 28. 2. 2019 byl již do funkce jmenován rektorem a současně s tím převzal i soupis povinností, která musí dodržovat. Tím, že funkci přijal, tak tyto podmínky akceptoval. Jestliže pak shora popsáním způsobem docházelo k porušování těchto povinností vedoucí k řádné správě svěřených majetkových hodnot, pak i tyto povinnosti byly porušovány. Osobu ve funkci děkana, tedy druhého nejvyššího akademického hodnostáře v rámci univerzity a nejvyššího v rámci konkrétní fakulty, která má specifická práva a povinnosti s tím spojená, pak lze nepochybně považovat za takovou, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného. Tím spíš, že děkan je určen k tomu, aby se podílel na správě univerzitní majetku nemalé hodnoty svěřeného k užívání jím vedené fakultě a nejméně z části o něm může rozhodovat. To platí i ve vztahu ke stipendijním fondům, jejichž užití je regulováno přesně stanovenými pravidly, která nelze svévolně obcházet. Soud je tak přesvědčen, že obžalovaný svým jednáním naplnil i znaky speciální skutkové podstaty ve smyslu odst. 2 písm. a). Jak již bylo zmíněno v samém úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí, jednotlivé dílčí útoky byly považovány za dílčí útoky jednoho pokračujícího trestního činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Obžalovaný přitom od samého počátku musel počítat s tím, že svým svévolným jednáním poruší oprávněné zájmy poškozené univerzity, když vědomě s finančními prostředky nakládal v rozporu s vnitřními i účetními předpisy. Tím spíš, že svým jednáním působil dotčené ZČU materiální škodu. Čin tak spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

35. Je pravdou, že soud upozornil obžalovaného i na možnost změny právní kvalifikace, zejména s odkazem na ustanovení § 206 a 209 trestního zákoníku, tedy že by popsané jednání mohlo být považováno za trestný čin zpronevěry či podvodu. Nakonec však od toho upustil a ponechal právní kvalifikaci zmiňovanou obžalobou. Je sice pravdou, že obžalovaný vydával klamavá rozhodnutí, na druhou stranu jednal přitom na základě zákonného zmocnění jménem ZČU, tedy poškozené. Lze si tak obtížně představit, že by jako představitel poškozené organizace právě tu uváděl v omyl. Těžko klamal sám sebe. Stejně tak nelze říci, že by si v rámci výkonu svého zaměstnání přisvojil svěřené cizí věci, tedy finanční prostředky. Nedošlo k tomu, že by si je sám odeslal na účet či je vzal přímo v hotovosti. Pouze záměrně zneužil svoji kompetenci vydávat rozhodnutí a tím tak umožnil neoprávněné odčerpání finančních prostředků, s nimiž pak mohl nakládat podle vlastního uvážení. Prvotní faktickým příjemcem nebyl on sám, ale příjemce – student. K přisvojení došlo až následně s přispěním osoby, která mu peníze poslala nebo přímo předala.

36. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z kritérií uvedených v § 37 až 39 trestního zákoníku. Společenská škodlivost přečinu obžalovaného přečinu obžalovaného je dána již samotným porušením jeho objektu, jímž je zájem na ochraně majetkových práva v širším smyslu a sekundárně je chráněn i vztah důvěry mezi osobou, které patří určitý majetek, a tím, kdo je povinen ho opatrovat nebo spravovat. Závažnost skutku se zvyšována především délkou časového intervalu, během kterého se obžalovaný deliktního jednání dopouštěl, počtem jednotlivých dílčích útoků, ale zejména celkovou výší škody. Ta rozhodně není zanedbatelná. Za nepominutelnou okolnost soud považuje fakt, že obžalovaný čin spáchal z pozice vysoce postaveného představitele akademické obce, když zneužil důvěry, kterou do něj vložil svojí volbou akademický senát. Působil jako děkan fakulty, tedy vystupoval jménem vzdělávací instituce, kde by bylo možné předpokládat nejen důraz na samotné předávání vědomostí a odborných poznatků, ale též důraz na výchovu nastupující generace k morálce a příkladnému chování ve společnosti.

37. Obžalovanému ve smyslu § 41 trestního zákoníku polehčuje pouze předchozí vedení řádného života, když nikdy nebyl soudně trestán, nebyl řešen ani v rámci řízení přestupkového. Obžalovaný svoji vinu popíral od samého počátku trestního řízení, nebylo tak možné zohledňovat doznání či projev lítosti, natož pak účinné. Z okolností přitěžujících, jež jsou příkladmo vyjmenovány v ustanovení § 42 trestního zákoníku, soud přihlížel zejména ke zjištění, že obžalovaný páchal trestnou činnost po předchozím uvážení. Tomu odpovídá dlouhodobost, systematickosti, stejně jako předchozí dohody s jednotlivými adresáty, na jejichž účty byly finanční prostředky zasílány. Rozhodně se nejednalo o nahodilé jednání, jež by bylo důsledkem zhoršení zdravotní, sociální či rodinné situace apod. Obžalovaný po dobu tří let trestnou činnost páchal za účelem majetkového profitu vlastního nebo s ním spřízněných.

38. Po zvážení všech podstatných okolností a s přihlédnutím k trestní sazbě, kterou byl obžalovaný podle § 202 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen, tj. od šesti měsíců do pěti let odnětí svobody, soud považoval výměru sankce mírně nad samou spodní hranicí tohoto rozpětí za dostačující. Tento závěr mohl učinit i díky tomu, že vedle toho byly obžalovanému ukládány i tresty sekundární. Soud však v této chvíli po obžalovaném nepožaduje bezprostřední výkon trestu odnětí svobody, protože ho nepovažuje za osobu typicky tíhnoucí k páchání protiprávních skutků, ale spíše za pachatele, který využil příležitosti, nedostatečné kontroly ze strany univerzity a oslabené sebekontroly a zvýšeného zájmu na zisku vlastním či dalších osob. V minulosti vedl řádný život, nebyl postihován v souvislosti s žádným deliktními prohřešky. Proto soud výkon trestu v souladu s § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku prozatím podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří roků. Přestože projednávaná trestná činnost vykazuje jisté znaky zvýšené závažnosti, ať již s ohledem na výši škody, ale též s ohledem na zmiňované zneužití prestižní funkce, soud tříletou zkušební dobu považuje za dostatečnou a zcela adekvátní. Je tak zohledněn i fakt, že od ukončení protiprávní činnosti obžalovaného uplynuly prakticky čtyři roky a ani od tohoto okamžiku nebyly k osobě obžalovaného zjištěny žádné podstatné negativní poznatky.

39. Jelikož obžaloby trestnou činnost získal výrazný majetkový profit, a je v zásadě jedno, zda pro sebe nebo případně osoby další, je naplněna podmínka pro ukládání peněžitého trestu podle § 67 odst. 1 i podle odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Trestný čin směřoval k získání majetkového prospěchu a stejně tak v daném případě ustanovení § 220 odst. 2 trestního zákoníku uložení tohoto druhu trestu výslovně připouští. Peněžitý trest je pak podle § 68 odst. 1 trestního zákoníku možno vyměřovat sv rozsahu 20 až 730 denních sazeb. Pokud pak byl trest stanoven okolo jedné šestiny tohoto zákonného rozpětí, soud to považuje za zcela odpovídající, a to znovu s odkazem na závažnost jednání, jeho dlouhodobost a systematickosti. Výše jednotlivé denní sazby pak byla určena ve smyslu ustanovení § 68 odst. 2, ale též i při zohlednění pravidel zmíněných v odst. 3 téhož zákonného ustanovení, ve výši 1.500 Kč. Je pravdou, že obžalovaný se nevyjadřoval nejen k věci, ale svého práva využil i ve vztahu k majetkovým poměrům. Jako osoba vysokoškolsky vzdělaná je nepochybně schopná uplatnit se odpovídajícím způsobem na trhu

práce a dosahovat spíše nadprůměrných výdělků, tím spíš, pokud má možnost získat uplatnění v plzeňském regionu, který patří v rámci České republiky k těm, kde jsou příjmy obyvatel nejvyšší. Současně soud zohledňoval, že sankce peněžitá není jedinou, kterou je obžalovaný postihován a stejně tak by její výše neměla být likvidační a naopak by měla znemožňovat i zachování možnosti odčinění škodlivého následku v podobě náhrady způsobené škody. Proto soud považuje výši jednotlivé denní dávky právě částkou 1.500 Kč, která odpovídá mírně nadprůměrnému dennímu příjmu v rámci České republiky (při zohlednění počtu pracovních dnů). Je pak na samotném obžalovaném, zda zvolí úhradu jednorázovou či naopak využije zákonné možnosti a požádá o povolení úhrady formou měsíčních splátek.

40. Soud v předchozích částech odůvodnění konstatoval, že podstatným faktorem vedoucím k protiprávnímu činu bylo zneužití důvěry, selhání vlastní zdrženlivosti a celkové sebekontroly, to vše při výkonu specifické činnosti, resp. při výkonu zodpovědné funkce spojené s pravomocí samostatně nakládat s veřejnými prostředky. Proto soud v rámci výchovného působení, ale případně i ochrany společnosti před potenciálně možným opakováním tohoto typu trestné činnosti, využil možnosti dané v ustanovení § 73 odst. 1 trestního zákoníku a uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti, který by mu měl bránit právě v samostatném nakládání s prostředky pocházejícími z veřejných zdrojů. Těmi mohou být prostředky státu, ale též samospráv či pocházející z dotačních titulů. Tím je zapovězeno i soukromé podnikání, pokud by naplňovalo soudem popsané limity. Není účelem bránit obžalovanému ve výkonu povolání u soukromých subjektů, když kterýkoli zaměstnavatel má možnost a právo sám uvážit, zda obžalovaného zaměstná a třeba mu i svěřit pravomoci k nakládání s prostředky samotného zaměstnavatele. Tento trest mohl být vyměřen v rozmezí od jednoho roku do deseti let. Tříletá výměra, tedy ještě v rámci první třetiny trestní sazby naplňuje parametry výchovného působení i ochrany společnosti a není třeba výměry přísnější.

41. Poškozená ZČU se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody ve výši 765.000 Kč, což podle ní odpovídá součtu všech mimořádných stipendií na základě rozhodnutí zmíněných pod body 1) – 55). Soud, jak vyplývá z předešlého, dospěl k názoru, že obžalovaný jednal protiprávně a v bezprostřední příčinné souvislosti s tím došlo na straně univerzity ke vzniku majetkové újmy, tj. škody. Obžalovanému tak současně vznikla ve smyslu ustanovení § 2910 občanského zákoníku povinnost k její náhradě. Ačkoli se obžalovaný hájil tím, že ze získaných prostředků pořizoval věci ve prospěch univerzity, respektive jím řízené fakulty, z ničeho neplyne, že by skutečně cokoli jím pořízeného bylo následně ve vlastnictví univerzity. Soud proto tvrdí, že ani s odstupem času nedošlo k jakémukoli, byť jen částečnému, odstranění škodlivého následku v podobě (částečného) vrácení neoprávněně vyplacených finančních prostředků. Proto byl obžalovaný v souladu s § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán k úhradě jím způsobené škody v plné výši, tj. v částce 765.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 8 dnů od doručení opisu písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu podepsaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obviněného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Plzeň, 6. března 2026

Mgr. Vladimír Žák
samosoudce